

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-22Pc/29/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117226133
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:1117226133.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnej veci navrhovateľky: F. P. Z., X., rod. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XXX, X., zastúpenej právnym zástupcom: RS legal s. r. o., so sídlom Frankovská 18, Bratislava, IČO: 36864358, proti bývalému manželovi ako osobe povinnej platiť výživné: D. T. L. Z., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, B., zastúpeného právnym zástupcom: AK Neuschlová, s. r. o., so sídlom Dostojevského rad 5, Bratislava, IČO: 36861359, o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

I. Bývalý manžel navrhovateľky je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky manželským výživným za obdobie od 24.10.2017 do 7.7.2019 sumou 200,- eur mesačne.

II. Dĺžné manželské výživné za obdobie od 24.10.2017 do 7.7.2019 v sume 4.096,77 eura je p o v i n n ý bývalý manžel navrhovateľky zaplatiť navrhovateľke v mesačných splátkach po 150,- eur až do úplného zaplatenia, do 20. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok pre prípad omeškania s platením ktorejkoľvek splátky.

III. V prevyšujúcej časti návrh na určenie manželského výživného z a m i e t a .

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

V. Navrhovateľka je p o v i n n á nahradiť štátu trovy konania v sume 216,22 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Bývalý manžel navrhovateľky je p o v i n n ý nahradiť štátu trovy konania v sume 216,22 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 19.10.2017, doručeným Okresnému súdu Bratislava I sa domáhala navrhovateľka od vtedajšieho manžela určenia manželského výživného vo výške 400,- eur mesačne, počnúc doručením návrhu súdu, z dôvodu, že dňa 25.7.2017 opustila spoločnú domácnosť aj s maloletým synom, odkedy jej manžel neprispieval riadne ani na výživu ich spoločného syna, ani na jej výživu. Súčasne žiadala priznať náhradu trov konania. Návrhu bola Okresným súdom Bratislava I pridelená spisová značka 7Pc/2/2017.

2. Návrh na určenie manželského výživného v požadovanej výške odvodzovala navrhovateľka od ust. § 71 Zákona o rodine, a od skutočnosti, že s D. T. L. Novákom uzatvorili dňa 17.9.2016 manželstvo, z ktorého pochádza jedno maloleté dieťa, syn Z. Z., nar. XX.X.XXXX, ktorý je v starostlivosti navrhovateľky. Spoločnú domácnosť viedli manželia naposledy na adrese: E. X V. B., z ktorej sa odsťahovala navrhovateľka dňa 25.7.2017 z dôvodu, že medzi manželmi vznikali vážne nezhody

ohľadom starostlivosti o ich spoločné maloleté dieťa. Nedorozumenia medzi nimi sa vyhrocovali do tej miery, že manžel ju fyzicky napadol v marci 2017, kedy jej dal facku, a chytil ju pod krk. Napätie a nedorozumenia v ich vzťahu pretrvávali, stupňovali sa, takže napokon sa rozhodla, aj v záujme spoločného maloletého syna Z., zo spoločnej domácnosti odísť. Od uvedeného dátumu žije navrhovateľka pri svojich rodičoch X. aj so synom Z., kde má aj trvalý pobyt. V čase začatia konania prebiehalo aj konanie na Okresnom súde Bratislava I o rozvod manželstva účastníkov konania. Odkedy opustila navrhovateľka spoločnú domácnosť, neprispieval jej manžel riadne ani na výživu ich spoločného syna, ani na jej výživu, hoci mal vedomosť o tom, že jej jediný príjem tvorí rodičovský príspevok. Podľa jej vedomostí, priemerný čistý mesačný zárobok jej manžela bol cca 2.000,- eur, ktorý pracoval ako architekt. Návrh podala navrhovateľka z dôvodu, že dohoda s jej manželom ohľadom jeho vyživovacej povinnosti voči nej nebola možná, keďže ich vzájomná komunikácia bola obmedzená na starostlivosť o ich spoločného syna Z., ktorá bola veľmi problematická. Sumu výživného vo výške 400,- eur mesačne navrhla navrhovateľka z dôvodu, že mala za to, že takáto suma zabezpečí aspoň čiastočne vyrovnanie jej životnej úrovne so životnou úrovňou jej vtedajšieho manžela. Poznamenala, že pred nástupom na materskú dovolenku dosahovala čistý mesačný príjem vo výške cca 700 eur mesačne. Výživné v navrhovanej výške 400 eur spolu s rodičovským príspevkom by jej malo zabezpečiť približne rovnakú úroveň, než akú mal v čase začatia konania jej manžel po uhradení jeho vyživovacej povinnosti voči synovi Z..

3. Okresný súd Bratislava I dňa 3.11.2017 postúpil vec Okresnému súdu Piešťany ako výlučne miestne príslušnému na konanie a rozhodnutie podľa § 154 Civilného mimosporového priadku (účinného v čase začatia konania - pozn. súdu), podľa ktorého, na konanie vo veciach výživného plnoletých osôb a iných obdobných nárokov bol miestne príslušný všeobecný súd navrhovateľa. Súdny spis spolu s postúpením veci bol doručený Okresnému súdu Piešťany dňa 7.12.2017, kde bola veci pridelená nová spisová značka: 22Pc/29/2017.

4. Okresný súd Piešťany zanikol k 31.5.2022, a prechodom výkonu súdnictva na základe zákona č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov, v znení neskorších predpisov, v znení účinnom od 1.6.2023, sa stal predmetný súdny spor dňom 1.6.2023 vecou nástupníckeho súdu, Okresného súdu Trnava, ktorý vedie vec pod sp. zn. PN-22Pc/29/2017.

X. D.. T.. L. Z., ktorý bol manželom navrhovateľky v čase začatia konania, v priebehu konania opakovane navrhoval súdu predmetný návrh na určenie manželského výživného zamietnuť, pretože priznanie výživného v danom prípade by bolo v rozpore s dobrými mravmi, keďže doposiaľ neporozumel, prečo sa rozhodla navrhovateľka opustiť spoločnú domácnosť, že to bola práve navrhovateľka, ktorá odmietla akúkoľvek konštruktívnu a racionálnu komunikáciu, odmietala svojho manžela informovať o podstatných veciach týkajúcich sa ich spoločného maloletého syna, zneužívajúc pozíciu preferenčného rodiča, ktorá sa navyše snažila od opustenia spoločnej domácnosti bezdôvodne minimalizovať kontakt svojho manžela so spoločným maloletým synom. Manžel navrhovateľky uviedol, že táto opustila spoločnú domácnosť bez toho, aby o tom so svojím manželom komunikovala, a najmä bez toho, aby vôbec signalizovala existenciu závažných problémov vo vzťahu, pre ktoré by musela opustiť spoločnú domácnosť. Nasvedčuje tomu aj skutočnosť, že deň pred opustením spoločnej domácnosti absolvovala s manželom aj so spoločným maloletým synom slávnostnú večeru, keďže vtedy oslavovala navrhovateľka 35. narodeniny, pričom aj na nasledujúci deň sa dohodla s bratom svojho manžela, že jej môže prísť zagratulovať. Náhlý odchod navrhovateľky zo spoločnej domácnosti znamenal veľký zásah nielen do vzťahu účastníkov konania, ale aj do vzťahu otca a maloletého Z.. Po počiatočnom šoku, keď sa po práci vrátil manžel navrhovateľky do opusteného bytu, tento ihneď navštívil rodičov navrhovateľky, keďže predpokladal, že odišla práve k nim, čo sa aj následne potvrdilo. Nakoľko s navrhovateľkou nebola možná konštruktívna komunikácia, v ďalších dňoch začal manžel navrhovateľky navštevovať navrhovateľku aj ich maloletého Z. po práci u jej rodičov tak, aby stihol hrať sa s maloletým (od 17.00 hod. do 19.00 hod), kúpanie, prebaľovanie, obliekanie, dokrmovanie a uspávanie. Takýmto spôsobom fungoval manžel navrhovateľky do konca prázdnin, kedy mu navrhovateľka dňa 30.8.2017 oznámila, že jej rodičia si neželajú jeho prítomnosť v ich dome. Maloletého Z. chceli dňa 1.8.2017 navštíviť v L. pri X. aj rodičia manžela navrhovateľky, avšak vstup do domu rodičov navrhovateľky im bol odopretý. Preto sa stretli s navrhovateľkou v reštaurácii Rybársky dvor, kde ich navrhovateľka bezdôvodne agresívne slovne atakovala do takej miery, že matka manžela navrhovateľky bola nútená navštíviť lekársku pohotovosť, kde jej bola diagnostikovaná akútna stresová porucha. Na tomto stretnutí matka manžela navrhovateľky navyše viackrát zdôraznila, že ak majú byť rodičia manžela navrhovateľky prekážkou v spoločnom

živote účastníkov konania, sú ochotní vzdať sa stretávania so svojím vnukom, len aby navrhovateľka bola spokojná a šťastná. Manžel navrhovateľky inicioval viacero rozhovorov s navrhovateľkou, dokonca akceptoval aj jej návrh, aby spoločne absolvovali stretnutia u ňou vybranej psychologičky, avšak k posunu v riešení partnerskej krízy nedošlo. Navrhovateľka odmietala vrátiť sa do spoločnej domácnosti, odmietala umožniť manželovi vstup do rodinného domu jej rodičov, kde žila s maloletým Z., a začala limitovať povinného v kontakte s maloletým Z., vediac, že mu tak najviac blíži, navrhujúc stretnutia v kaviarňach, vyžadujúc svoju neustálu prítomnosť. Aj počas týchto stretnutí považovala navrhovateľka za vhodné reagovať neprímerane, kedy sa snažila o bezdôvodné vyvolanie konfliktov za účelom následného bezdôvodného obviňovania svojho manžela, vrátane snahy o kriminalizáciu jeho osoby podávaním účelových až absurdných trestných oznámení. Tvrdenia navrhovateľky o jeho agresivite voči jej osobe považoval povinný za čisto účelové s cieľom vykresliť ho ako agresívneho manžela, partnera a otca, ktorý neprímeraným a nevhodným spôsobom rozhodoval o starostlivosti o maloletého Z., a tiež za účelom bezdôvodného obmedzenia kontaktu povinného ako otca s maloletým Z.. Viacerí susedia, bývalé partnerky povinného, s ktorými žil povinný po určitý čas v spoločnej domácnosti, ako aj kolega povinného sa zhodli, že povinný je človekom, ktorý sa príkladne stará o rodinu, je pracovitý a svedomitý, ktorý nikdy neprejavil akékoľvek známky agresivity. Stretávania sa s maloletým synom sa musel domáhať manžel navrhovateľky súdnym rozhodnutím, konkrétne uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11oP/17/2018-147 zo dňa 28.2.2018, ktorým zmenil odvolací súd uznesenie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/130/2017 zo dňa 14.11.2017 v napadnutej časti úpravy styku otca s maloletým, a to tak, že otec maloletého (manžel navrhovateľky - pozn. súdu) bol oprávnený stýkať sa s maloletým každý utorok a štvrtok v čase od 17.00 hod do 19.00 hod, každú párnú sobotu a každú nepárnú nedeľu od 9.00 hod do 11.00 hod. tak, že maloletého si prevezme v určenom čase v detskom kútiku obchodného domu Aupark v Piešťanoch, a na rovnakom mieste maloletého vráti matke po skončení styku. Matke bola zároveň uložená povinnosť poskytnúť otcovi náhradný termín styku. Bývalý manžel navrhovateľky namietal pravdivosť jej tvrdení o tom, že by neprispieval riadne na výživu syna ani na jej výživu, pretože manžel navrhovateľky sa vždy snažil v rámci svojich možností prispievať na potreby maloletého syna, ako aj na potreby rodiny. Po narodení maloletého Z. sa snažil manžel navrhovateľky v maximálnej možnej miere participovať aj na starostlivosti o maloletého. Tvrdenia navrhovateľky o tom, že jej manžel si neplnil žiadnym spôsobom vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi, vnímal jej manžel ako účelovo osočujúce s cieľom vykresliť ho ako nezodpovedného rodiča, ktorý sa nezaujímal o svojho jediného syna, pričom navrhovateľka si bola veľmi dobre vedomá, že Z. je pre jej manžela životnou prioritou, a že takýmito vyjadreniami mu najviac ublíži.

6. Manžel navrhovateľky na začiatku konania podotkol, že navrhovateľka opomenula uviesť, že dňa 13.5.2017 bol založený bankový účet v ČSOB, ktorého majiteľkou je navrhovateľka, na ktorý účet za účelom vytvorenia rezervy vložil povinný ešte v daný deň sumu 500,- eur. Tento účet mal slúžiť na financovanie potrieb maloletého Z. a navrhovateľky, a na základe vzájomnej dohody podľa možnosti aj na vytvorenie finančnej rezervy v závislosti od ekonomickej situácie v rodine. Na tento účet poukázal povinný v mesiacoch jún, júl a august 2017 sumu 400,- eur mesačne, t. j. v celkovej výške 1.200,- eur, aby sa vytvorila na účte rezerva. Navrhovateľka následne dňa 22.8.2018 vybrala z tohto účtu jednorazovo finančné prostriedky vo výške 700 eur. Zostatok na bankovom účte bol 69,19 eura. Od októbra 2017 poukazuje na tento bankový účet bývalý manžel navrhovateľky sumu vo výške 150,- eur, čo navrhovateľka z neznámych dôvodov neuviedla. Navrhovateľkou požadované výživné v sume 400,- eur mesačne považoval povinný za neprímerane nadsadené s poukazom na skutočnosť, že v rozvodovom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3P/175/2017 deklarovala svoje priemerné mesačné výdavky navrhovateľka vo výške 230,- eur, ktoré žiadnym spôsobom neprekročila, a mala by mať vedomosť o tom, že životná úroveň povinného nie je nadštandardná, a nie je reálne v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na jej výživu výživu v požadovanej výške. Tvrdenie navrhovateľky, že povinný dosahuje príjem vo výške 2.000,- eur mesačne, nie je pravdivé. Povinný podniká ako SZČO, okrem toho je spoločníkom a konateľom v spoločnosti DAVANITA s. r. o., IČO: 47210133, pričom jeho čistý mesačný príjem ako SZČO v roku 2017 bol cca 450,- eur mesačne. Spoločnosť DAVANITA s. r. o. bola založená v júli 2013 na vykonávanie činnosti autorizovaného architekta, pričom z tejto spoločnosti nebol ku dňu 21.5.2018 (ku ktorému bolo vyhotovené písomné vyjadrenie povinného k návrhu na začatie tohto konania - pozn. súdu) vyplatený žiaden zisk. Zo svojho príjmu platí povinný výživné na maloletého sumou 150,- eur na spomínaný účet, tiež hradí náklady súvisiace s bytom, v ktorom ako rodina s navrhovateľkou a s maloletým Z. spoločne žili až do odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti (nájomné/platba správcovi - 63 eur, elektrina - 25 eur, SPP - 61 eur, koncesionárske poplatky, TV, internet - 28 eur). Povinný má zvýšené výdavky spojené s cestovným

na cestu z Bratislavy do Piešťan cca 250 eur mesačne (3x týždenne v súlade s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave), pričom v rámci svojich možností si hradí svoje osobné potreby.

7. Súd nariadil na prejednanie veci viackrát pojednávanie, vykonal dokazovanie listinami, a to sobášnym listom, rodným listom maloletého Z., oboznámením sa podstatnou časťou spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3P/175/2017, predovšetkým s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P/175/2017-268 zo dňa 5.6.2019, výpismi z účtov navrhovateľky, potvrdením Tatra banky, a.s. o zostatku na účte navrhovateľky k 4.7.2018, potvrdeniami o poberaní rodičovského príspevku za roky 2017 a 2018, potvrdeniami o poberaní prídavku na dieťa za roky 2017 a 2018, lustráciami v Sociálnej poisťovni, záverečnou správou z mediácie, výpismi z účtu bývalého manžela navrhovateľky vedenom v Československej obchodnej banke, a.s. (ďalej aj ako len „ČSOB“), zálohovým predpisom Bytkomfort-BA a.s. zo dňa 15.8.2017, rozhodnutím o dani z nehnuteľnosti, nedoplatkom vyúčtovaným SPP, účtovnými závierkami spoločnosti DAVANITA s. r. o. zostavenými k 31.12.2016 a k 31.12.2017, daňovými priznaniami k dani z príjmov právnickej osoby za roky 2017 a 2018 daňovým priznaním k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2017, výpisom zo živnostenského registra ohľadom bývalého manžela navrhovateľky, výpisom z listu vlastníctva (ďalej aj ako len „LV“) č. XXXX pre kat. úz. Q. F., obec B. - mestská časť Q. F., osvedčením o evidencii vozidla, znaleckým posudkom (ďalej aj ako len „ZP“) č. 2/2022 /MP/ a č. 5/2022 /L'S/ znalkyne PhDr. Martiny Piačkovej, čestnými prehláseniami X. K., T. Š., manželov B., X. Q. a manželov Z., výpisom z obchodného registra ohľadom spoločností DAVANITA s. r. o. a EUROPA REAL, s.r.o., správami Obvodného oddelenia PZ SR Piešťany, podstatným obsahom spisov Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/130/2017 a sp. zn. 9P/38/2020, obsahom uznesenia Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/91/2021-31 zo dňa 29.10.2021, uznesenia Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/55/2021-41 zo dňa 18.6.2021, podstatným obsahom spisov Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9Em/1/2020 a sp. zn. 9Em/1/2021, ďalším obsahom spisového materiálu, znaleckým dokazovaním znalkyňou Ing. Miriam Šefčíkovou, PhD. z odboru ekonómia a manažment, z odvetví účtovníctvo a daňovníctvo, ako aj výsluchmi a vyjadreniami účastníkov konania a ich právnych zástupcov, a zistil tento skutočný stav:

8. Účastníci konania uzatvorili dňa 17.9.2016 manželstvo v Bratislave, v mestskej časti Bratislava - Staré Mesto, obaja ako slobodní. Z ich manželstva pochádza jedno dieťa, syn Z. Z., nar. XX.X.XXXX.

9. V konaní o rozvod manželstva, vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 3P/175/2017, začatom dňa 24.10.2017, uviedla navrhovateľka, že manželstvo uzatvorili účastníci konania po viac ako 2-ročnej známosti z citovej náklonnosti, hoci ich rozhodnutie ovplyvnila aj skutočnosť, že čakali dieťa. Priemerné mesačné výdavky na dieťa zodpovedali sume 240 eur, z toho 60 eur na stravu, 70 eur na odev, 80,- eur na krúžky (pohybové aktivity, prípadne vzdelávacie aktivity), 30,- eur na iné výdavky (dojčenecké potreby, nábytok, „chodítko“, odrážadlo). Uviedla, že jej jediným príjmom bol rodičovský príspevok vo výške 230,- eur mesačne. K návrhu však pripojila aj potvrdenie o prídavku na dieťa, ktoré od 1.2.2017 poberala navrhovateľka v sume 23,68 eura mesačne, a rodičovský príspevok od 1.9.2017 poberala v sume 214,70 eura mesačne. Za obdobie od 14.1.2017 do 8.9.2017 poberala navrhovateľka materskú dávku, ktorá jej bola vyplácaná v rôznych sumách, pohybujúca sa od 687,90 eura/mesiac po 816,10 eura/mesiac, ktorá suma závisela od počtu dní v kalendárnom mesiaci, pričom za celé obdobie materskej jej bolo vyplatené materské v celkovej sume 6.077,60 eura. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P/175/2017-268 zo dňa 5.6.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.7.2019. Predmetným rozsudkom zároveň schválil súd rodičovskú dohodu, podľa ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým Nikom každý týždeň v utorok a vo štvrtok vždy v čase od 15.30 hod. do 18.30 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v čase od piatku od 9.00 hod. do nedele do 18.30 hod. s tým, že otec maloletého Z. prevezme mieste bydliska matky. Matka bola povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase otcovi odovzdať. otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého výživným v sume 200 eur mesačne vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvedení manželstva

10. Z výpisu z účtu navrhovateľky vedenom v ČSOB za obdobie od 13.5.2017 do 31.8.2017, okrem iného, vyplýva, že manžel navrhovateľky vložil na tento účet dňa 13.5.2017 vklad v hotovosti v sume 500 eur, v dňoch 26.6.2017, 7.7.2017 a 1.8.2017 bola na účet prijatá platba od manžela navrhovateľky,

vždy v sume po 400,- eur. Dňa 23.8.2017 bola z účtu vybratá suma 700,- eur. Stav účtu k 31.8.2017 zodpovedal sume 69,19 eura.

11. Z potvrdenia Tatra banky, a s, odštepného závodu Raiffeisen banka, zo dňa 4.7.2018 súd zistil, že navrhovateľka mala na účte vedenom v tomto peňažnom ústave k ku dňu 4.7.2018 disponibilný zostatok vo výške 49,28 eura, na ktorý účet vložila v ten istý deň hotovosť v sume 100,- eur. Na tento účet boli navrhovateľke zasielané prídavky na dieťaťa spolu s rodičovským príspevkom v jednej platbe, čo vyplýva z výpisov z účtu za mesiace 10/2017 až 11/2018 a 1/2019, ktoré navrhovateľka predložila. Ostatné pohyby boli debetnými operáciami, s výnimkou občasného hotovostného vkladu na pobočke. Končený stav účtu k jednotlivým mesiacom sa pohyboval od mínus 54,66 eura do plus 336,37 eura. Dňa 23.10.2017 prijala navrhovateľka na svojom účte od P. F. (otec navrhovateľky - pozn. súdu) sumu 500,- eur.

12. V mesiacoch 10/2017 až 3/2018 poberala navrhovateľka rodičovský príspevok vo výške 213,20 eura mesačne, v mesiacoch 4/2018 až 6/2018 príspevok v sume 214,70 eura mesačne tak, ako to vyplýva z potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej aj ako len „ÚPSVaR“) Piešťany zo dňa 25.6.2018.

13. Za mesiace 3/2017 až 1/2018 bol navrhovateľke vyplatený prídavok na dieťa v sume 23,52 eura mesačne, za mesiace 2/2018 až 6/2018 prídavok na dieťa v sume 23,68 eura mesačne tak, ako to vyplýva z potvrdení ÚPSVaR Piešťany zo dňa 25.6.2018.

14. Lustráciami v sociálnej poisťovni súd zistil, že bývalý manžel navrhovateľky je evidovaný v sociálnej poisťovni ako SZČO, pričom jeho vymeriavacím základom na účely odvodov do sociálnej poisťovne za mesiace 10/2017 až 6/2018 bola suma pohybujúca sa od 441,50 eura do 456,- eura mesačne, čo mohlo zodpovedať čistému príjmu cca 340,- eur mesačne.

15. Bývalý manžel navrhovateľky mal na svojom účte vedenom v ČSOB k 31.10.2017 zostatok vo výške 837,45 eura, pričom každý mesiac bola z účtu odoslaná platba na výživné na maloletého Z. v sume 150,- eur na účet navrhovateľky, skoro každý mesiac prijal od svojich príbuzných (V. Z. T. D. Z.) sumu 400,- eur až 600,- eur, menej často aj 800,- eur. Na tento účet prijal v mesiaci 10/2017 aj splátku 1.000,- eur od spoločnosti CAMPUS STAV s.r.o., v mesiaci 4/2018 sumu 3.500,- eur od spoločnosti MartinDevelopment s.r.o, avšak v mesiaci 4/2018 odoslal z uvedeného účtu sumu 1.752,- eur, zrejme súvisiacu s podnikaním bývalého manžela navrhovateľky, ktorý tento účet využíval aj na platenie odvodov do sociálnej poisťovne, platenie inkasa, aj na niektoré nákupy. Stav na účte ku koncu mesiaca v mesiacoch od 10/2017 do 11/2018 sa pohyboval od 385,14 eura do 1.115,85 eura.

16. Z výpisu zo živnostenského registra v časti týkajúcej sa bývalého manžela navrhovateľky vyplýva, že tento vykonáva podnikateľskú činnosť pod obchodným menom: D. T. L. Z., s miestom podnikania E. X (zrejme E. - pozn. súdu), B. - Q. F., s prideleným IČO: 40105385, s predmetmi podnikania: 1. grafické práce na počítači, 2. reklamná a propagačná činnosť, 3. automatizované spracovanie údajov, 4. sprostredkovateľská činnosť v rozsahu voľnej živnosti, 5. prekladateľské a tlmočnické práce, 6. vypracovanie dokumentácie a projektu jednoduchých stavieb, drobných stavieb a zmien týchto stavieb, 7. uskutočňovanie jednoduchých stavieb, drobných stavieb a ich zmien, 8. výkon činnosti vedenia uskutočňovania stavieb na individuálnu rekreáciu, prízemných stavieb a stavieb zariadenia staveniska, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 300m a výšku 15m, drobných stavieb a ich zmien, 9. kúpa tovaru za účelom jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod), 10. kúpa tovaru za účelom jeho predaja iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod), 11. podnikateľské poradenstvo v rozsahu voľnej živnosti, 12. sprostredkovanie predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností (realitná činnosť) a 13. obstarávateľská činnosť spojená so správou nehnuteľností.

17. Bývalý manžel navrhovateľky je jediným konateľom a zároveň jediným spoločníkom spoločnosti DAVANITA s. r. o. so sídlom Šancová 98, Bratislava, IČO: 47210133. Spoločnosť vznikla dňa 20.7.2013. Do predmetu jej činnosti patrí, okrem iného, aj činnosť autorizovaného architekta, uskutočňovanie stavieb a ich zmien, činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov, vedenie účtovníctva, sprostredkovanie predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností (realitná činnosť).

18. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2017 vyplýva, že bývalý manžel navrhovateľky ako hlavnú činnosť svojho podnikania uviedol architektonické činnosti, a za dané

zdaňovacie obdobie vykázal rozdiel medzi príjmami a výdavkami v sume 2.013,58 eura, ktorý zároveň uviedol v daňovom priznaní ako základ dane. Na zdravotné poistenie zaplatil sumu 741,72 eura a na sociálne poistenie sumu 878,10 eura.

19. Z účtovnej závierky spoločnosti DAVANITA s. r. o., zostavenej ku dňu 31.12.2016 vyplýva, že výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení bol 9.120,- eur. Z účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2017 vyplýva, že výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení bol 835,- eur.

20. Z daňových priznaní k dani z príjmov právnickej osoby za roky 2017 a 2018 súd zistil, že spoločnosť DAVANITA s. r. o. vykázala za rok 2017 výsledok hospodárenia pred zdanením v sume 1.794,64 eura. Výsledok hospodárenia za rok 2018 pred zdanením zodpovedal sume 337,44 eura s tým, že kladný rozdiel medzi daňovou licenciou a daňou, ktorú možno započítať v nasledujúcich zdaňovacích obdobiach, zodpovedal sume 646,32 eura.

21. Pozornosti súdu neuniklo, že spoločnosť DAVANITA s. r. o. bola do 14.1.2022 jedným zo spoločníkov ďalšej obchodnej spoločnosti, a to EUROPA REAL, s.r.o., IČO: 46059890, v ktorej bol spoločníkom aj spolužiak, dlhoročný kamarát a kolega bývalého manžela navrhovateľky, D.. T. X. Q., ktorý bol navyše aj jedným z konateľov spoločnosti EUROPA REAL, s.r.o.

22. Z daňových priznaní k dani z príjmov právnickej osoby daňovníka EUROPA REAL, s.r.o. za roky 2017 a 2018 súd zistil, že suma súčtu výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti bola totožná so sumou súčtu nákladov na hospodársku činnosť a finančnú činnosť, v oboch prípadoch vo výške 5.915,75 eura. Kladný rozdiel medzi daňovou licenciou a daňou, ktorú možno započítať v nasledujúcich zdaňovacích obdobiach, zodpovedal sume 960,- eur. V roku 2018 bola suma súčtu výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti totožná so sumou súčtu nákladov na hospodársku činnosť a finančnú činnosť, v oboch prípadoch vo výške 371,34 eura. Kladný rozdiel medzi daňovou licenciou a daňou, ktorú možno započítať v nasledujúcich zdaňovacích obdobiach, zodpovedal sume 960 eur za rok 2016, 960,- eur za rok 2017, spolu v sume 1.920 eur.

23. Bývalý manžel navrhovateľky je výlučným vlastníkom bytu č. X, na X. posch. vo vchode číslo X Z. E. R. V. B., v mestskej časti Q. F., zapísaného na LV č. XXXX pre kat. úz. Q. F., obec B. - mestská časť Q. F.. Vlastníkom bytu sa stal dňa 17.01.2012 na základe kúpnej zmluvy.

24. Bývalý manžel navrhovateľky je evidovaný ako vlastník motorového vozidla značky Peugeot, typu AB Hatchback 5DV, s EVČ: B., roku výroby 2002.

25. Uznesením č. k. 22Pc/29/2017-390 zo dňa 2.2.2021 nariadil súd vo veci znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru ekonómia a manažment, z odvetví účtovníctvo a daňovníctvo a kontroling, za účelom zistenia všetkých príjmov bývalého manžela navrhovateľky v rozhodnom období t. j. od 24.10.2017 do 7.7.2019, teda príjmov z podnikania, zo závislej činnosti, zo správy vlastného majetkov, z príjmov konateľa a spoločníka obchodnej spoločnosti z prenájmu, ďalej aj z príjmov spoločností DAVANITA s. r. o. a EUROPA REAL, s.r.o., pričom na podanie znaleckého posudku ustanovil znalkyňu Ing. Miriam Šefčíkovú, PhD. Zo znaleckého posudku č. 3/2021 Ing. Miriam Šefčíkovej, PhD. súd zistil, že bývalý manžel navrhovateľky v roku 2017 dosiahol zo živnosti príjem 9.083,50 eura, za ktorý rok základ dane predstavoval 2.013,58 eur, v roku 2018 dosahoval príjmy sume 4.900,- eur so základom dane 0,- eur a v roku 2019 dosahoval príjem zo živnosti v sume 1.210,- eur so základom dane 0,- eur. Príjmy v sledovanom období klesali medziročne v roku 2018 o 46% a v roku 2019 o 75%. V rozhodnom období deklaroval bývalý manžel navrhovateľky len príjmy zo živnosti (z podnikateľskej činnosti), pričom v roku 2017 dosahoval, po úhrade poistného, priemerný mesačný príjem v sume cca 621,97 eura, v roku 2018 cca 193,33 eura a v roku 2019 čistý príjem bol, po úhrade poistného, v strate mínus 109,17 eura (str. 7 ZP). Bývalý manžel navrhovateľky si prevzal v hotovosti z finančných prostriedkov spoločnosti DAVANITA s. r. o. (str. 9 ZP) cestovné náhrady, na ktoré by mala vo všeobecnosti nárok osoba vymenovaná alebo zvolená do orgánov právnickej osoby, ktorá nie je k právnickej osobe v pracovnoprávnom vzťahu (čo je daný prípad - pozn. súdu), pričom mu boli priznané a vyplatené v roku 2017 cestovné náhrady v hotovosti celkovej výške 1.030,52 eura, ďalšie osobné príjmy (dary, vratky) v sume 1.200 eur, v roku 2018 mu boli vyplatené v hotovosti cestovné náhrady v sume 5.644,62 eura, ostatné osobné príjmy (dary, vratky) v sume 8.568,69 eura, a v roku 2019 ostatné osobné príjmy (dary a vratky) v celkovej sume 4.647,47 eura. Iné príjmy zistené neboli, čo nevylučuje skutočnosť ďalších

príjmov v hotovosti alebo prijatých bezhotovostne na iných bankových účtoch, znalkyni neznámych (str. 9 ZP). V období od 24.10.2017 do 7.7.2019 boli spoločnosťou DAVANITA s. r. o. bývalému manželovi navrhovateľky priznané a vyplatené cestovné náhrady v hotovosti v celkovej výške 6.675,14 eura (str. 14 ZP). Spoločnosť DAVANITA s. r. o. si v prvom polroku 2019 odpísala položky v celkovej sume 2.365,50 eura, ktoré sú uznateľným výdajom, avšak nie sú peňažným plnením. Za rozhodné obdobie nerozhodla spoločnosť DAVANITA s. r. o. o rozdelení výsledku hospodárenia za predmetné obdobie a žiadny podiel na zisku vyplatený nebol. V období rokov 2016 až 2019 dosiahla najpriaznivejší výsledok hospodárenia v roku 2016, ktorý výsledok medziročne klesal, až kým v roku 2019 nebola dosiahnutá strata. Výsledok hospodárenia spoločnosti DAVANITA s. r. o. v roku 2016 bol 9.120,- eur, v roku 2017 bol 835,- eur, v roku 2018 bol 337,- eur a v roku 2019 mínus 6.658,- eur, k čomu znalkyňa poznamenala, že výsledok hospodárenia je zároveň zdrojom právnickej osoby za účelom krytia majetku a rozvojových potrieb spoločnosti pre jej ďalší rast. Od roku 2016 do roku 2019 dochádzalo postupne v spoločnosti DAVANITA s. r. o. k útlmu podnikateľskej činnosti, pričom táto si v rozhodnom období obstarala motorové vozidlo so vstupnou cenou 18.527,- eur formou finančného lízingu. Spoločnosť EUROPA REAL, s.r.o. nevykonávala v rozhodnom období žiadnu aktívnu činnosť a výnosy boli tvorené v rámci účtovnej roviny, pričom ani táto spoločnosť nerozdeľovala výsledok hospodárenia ani nevyplácala tantiémy. Na otázku súdu, či bolo v možnostiach a schopnostiach bývalého manžela navrhovateľa navrhovateľky v rozhodnom období dosahovať vyššie príjmy z podnikateľskej činnosti, znalkyňa odpovedala, že nevie odpovedať na otázku schopnosti podnikateľa, keďže ide o subjektívnu stránku podnikateľa, a znalec dáva pritom odpovede na otázky z objektívneho hľadiska. „Možnosť“ v danom prípade spočíva v posúdení jeho objektívnych predpokladov, ktoré sú splnené a) povolením podnikateľskej činnosti, ktorá je preukázaná zápisom do živnostenského registra, b) miestom podnikania v Bratislave - Staré Mesto, na Lehockého 1, c) získanou znalosťou spočívajúcou v dosiahnutí požadovaného vysokoškolského vzdelania, v danom prípade, že je inžinierom architektúry (str. 20 ZP). V rokoch 2018 a 2019 prišlo k poklesu príjmov bývalého manžela navrhovateľky z podnikania, keďže v roku 2017 dosahoval príjem v sume 9.083,50 eura, v roku 2018 v sume 4.900,- eur a v roku 2019 v sume 1.210,- eur. Príčiny poklesu príjmov nie sú známe, a môžu mať osobný charakter podnikateľa, ale aj objektívne príčiny (str. 21 ZP). Bývalý manžel navrhovateľky v období od 24.10.2017 do 31.12.2017 dosiahol príjem v celkovej sume 3.230,52 eura, z toho príjem zo živnosti v sume 1.000,- eur, cestovné náhrady v sume 1.030,52 eura, ostatné osobné príjmy (dary, vratky) v sume 1.200,- eur. V roku 2018 dosiahol príjem v celkovej sume 19.129,16 eura, z toho príjem zo živnosti v sume 4.915,85 eura, cestovné náhrady v sume 5.644,62 eura a ostatné osobné príjmy (dary, vratky) v sume 8.568,69 eura. V období od 1.1.2019 do 7.7.2019 dosiahol príjem v celkovej sume 5.857,47 eura, z toho príjem zo živnosti v sume 1.210,- eur, cestovné náhrady v sume 0,00 eura, ostatné osobné príjmy (dary, vratky) v sume 4.647,47 eura (str. 22 ZP).

26. Zo záverečnej správy z mediácie zo vyplýva, že účastníci konania sa zúčastňovali mediácii dohodnutom termíne, uskutočnili sa tri spoločné medičné sedenia a dve oddelené mediácie s oboma rodičmi. Mediácia bola neúspešná, keďže matka sa rozhodla ukončiť ju potom, čo zistila, že otec sa nemieni vzdať návrhu na striedavú starostlivosť spoločného syna, s ktorou ona nesúhlasila. Otec prejavoval o mediáciu väčší záujem než matka, tento aj zaslal svoj finálny návrh mediátorke, avšak navrhovateľka žiadny návrh mediátorke v určenej lehote nezaslala.

27. Zo znaleckého posudku č. 2/2022 /MP/ a č. 5/2022 /LS/ vyhotoveného PhDr. Martinou Piačkovou, znalkyňou z odvetvia psychológia, ktorá si pribrala na účely vyhotovenia znaleckého posudku ako konzultantku znalkyňu z odvetvia psychiatria, podaného vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/38/2022, ktorý predložila súdu právna zástupkyňa povinného na pojednávaní dňa 5.4.2022, súd zistil, okrem iného, že znalkyňa sa zaoberala osobnostnou štruktúrou a intelektovými schopnosťami oboch rodičov a maloletého dieťaťa pričom k navrhovateľke uviedla (str. 50, 51, 69-71 ZP), že pokiaľ by bola potvrdená pravosť nahrávky interakcie medzi navrhovateľkou a maloletým dieťaťom s vulgarizmami na adresu rodiny otca dieťaťa, s vyvíjaním emočného tlaku na dieťa a prenášaním zodpovednosti na dieťa za problémové situácie, eskaláciou napätia, v takom prípade by obsah nahrávky svedčil o nízkej frustračnej tolerancii s afektívnou labilitou, nízkou adaptačnou schopnosťou, s narušeným self image, ambivalenciou, ochranné mechanizmy typu splitting, čo by svedčilo o emočne nestabilnej poruche osobnosti. V čase znaleckého psychiatrického vyšetrenia nebola u navrhovateľky potvrdená prítomnosť duševnej poruchy. Osobnosť navrhovateľky je primerane štruktúrovaná, vyznačuje sa nízkou prispôsobivosťou s tendenciou zotrvávať na svojich konceptoch, je pre ňu príznačná vyššia neregulovaná vonkajšia aktivita s vyhľadávaním intenzívnych zmien vo výrazne dynamických formách pôsobenia na zmysly bohatých dojmov. Vyznačuje sa nekľudom spätým so situačným uvoľňovaním

vnútorných napätí, potrieb, ktoré predpokladajú prežívanie zvýšeného vzrušenia. Nemá tendenciu prežívať úzkosť vo vysokej miere či kvalite, vykazuje nižšiu emotívnu citlivosť. Nevykazuje zvýšené akty agresie. Menovaná je v stave vnútorného napätia, chce sa ovládať, aby ťažkosti a situáciu udržala pod kontrolou, ale nahromadené afekty z netrzeplivosti môžu ľahko vzplanúť a viesť k impulzívnemu výbuchu. K osobe bývalého manžela navrhovateľky (str. 58 až 59 ZP) znalkyňa uviedla, že osobnosť menovaného je psychosomaticky nenarušená, je emocionálne zrelý, ovládajúci sa. Vykazuje minimálne spontánne sklony k agresivite. Neprežíva úzkosť vo vysokej miere a kvalite, disponuje nižšou emocionálnou citlivosťou. Nedá sa ľahko rozrušiť, je vytrvalý, dôveruje si. Vykazuje nízku impulzívnosť, je skôr uzavretý, trpezlivý, s vysokou frustračnou toleranciou. Javí sa byť ohľaduplný, umiernený, odmieta agresívne silácky spôsob jednania. Je stabilnou osobnosťou s nízkou tendenciou emočne reagovať v situáciách, ktoré aktivujú emócie a s rýchlym návratom do pôvodného stavu. Maloletý má k oboj rodičom pozitívny vzťah, pričom preferuje toho z rodičov, s ktorým momentálne trávi súdom určený čas. Matku vníma maloletý ako primárnu osobu vo svojom živote, prejavuje jej otvorene pozitívne emócie formou objatí a bozkov, vyžaduje si od nej rovnakú spätnú väzbu, pričom hranice jeho prístupu k matke sú veľmi široké, intenzívne si vyžaduje jej pozornosť. Nebol pozorovaný výraznejšie preferenčný vzťah k niektorému z rodičov (str. 83 a 84 ZP). Matka na audionahrávke vyčíta synovi aktivity s otcom, na adresu emocionálnych prejavov maloletého voči starej mame z otcovej strany sa vyjadruje vulgárne, opakovane syna kára za možnú prejavovanú lásku voči nej. Verbálne degraduje otca a jeho rodinu, nabáda maloletého, aby sa v škôlke vyjadroval negatívne o otcovi, čo u maloletého môže vyvolávať pocity viny za uvedenú situáciu. Maloletého citovo vydiera, že „nemá mamu“ (str. 90 a 91 ZP).

XX. X. K. dňa 1.10.2017 písomne čestne prehlásila, že pozná bývalého manžela navrhovateľky niekoľko rokov, keďže s ním žila v partnerskom vzťahu cca dva a pol roka, čomu predchádzalo vzájomné spoznávanie sa. Ich vzťah prešiel klasickými fázami až po predstavenie partnera rodine, pričom akceptácia zo strany oboch rodín prebehla bez problémov. V danom období nebadala žiadne fyzické týranie. Ako v každom vzťahu, aj v ich vzťahu sa vyskytovali hádky, avšak nevie si predstaviť, že by bol menovaný násilníkom. Keďže medzi ňou a bývalým manželom navrhovateľky bol 7-ročný vekový rozdiel, ich predstavy o ďalšom existovaní sa rozchádzali, a preto sa rozišli v pokojnej atmosfére. Po rozchode jej ešte bývalý manžel navrhovateľky pomáhal zohnať byt', keďže bývala v podnájme. Potom sa stretli už len náhodou párkrát, prehodili pár viet, ďalej sa už nekontaktovali, keďže každý z nich mal svoj vzťah.

XX. T. Q. dňa 29.9.2017 písomne čestne prehlásila, že s bývalým manželom navrhovateľky mala 2-ročný vzťah v rokoch 2007 až 2009, počas ktorého obdobia spolu bývali jeden rok. Na bývalom manželovi navrhovateľky nenachádzala T. Q. žiadne prejavy násilia, fyzického ani psychického. Mal kľudnú až flegmatickú povahu, tolerantnú a prispôsobivú, je džentlmen s dobrým srdcom, mysliaci na potreby svojej partnerky. V prípade nejakého nedorozumenia bol vždy ochotný spoločne a nekonfliktne veci riešiť tak, aby bola spokojnosť na oboch stranách. Ich rozchod prebehol na kamarátskej báze, dodnes sú dobrými kamarátmi. Je to človek, ktorému dôveruje, na ktorého sa dá kedykoľvek spoľahnúť.

XX. X. B. a T. B. písomne čestne prehlásili, že boli susedmi rodiny Z.C. na 3. poschodí na R. E. X V. B., rodinu Z.C. vnímali tak, že táto žila usporiadaným, normálnym životom. Ako susedia nepočuli od nich žiadne hádky s výrazným zvyšovaním hlasu, nadávkami alebo nevhodným správaním medzi sebou. Navrhovateľka chodila s dieťaťom na prechádzky, mnohokrát ju videli spolu prechádzať sa ako riadne fungujúcu rodinku v parku s kočíkom alebo aj samotného vtedajšieho manžela navrhovateľky so svojím synom. Viackrát videli oboch manželov Z.C. spolu vystupovať z auta, pravdepodobne pri návrate z obchodu, keď vykladali nákupné tašky a kočiari so synom pred bránou tomu. Z pohľadu susedov sa nejavil manžel navrhovateľky ako agresívny typ.

XX. T. Z. a F. Z. dňa 1.10.2017 písomne čestne prehlásili, že boli susedmi manželov Z.H., že bývali v byte pod nimi. Vnímali ich ako mladú, usporiadanú rodinu. Osobné kontakty neudržiavali, a teda nenavštevovali sa, ale keď sa stretli na chodbe domu alebo v parku pred domom, pozdravili sa, a prehodili pár viet. V poslednom období ich stretávali a vídali častejšie, keďže sa im narodilo dieťa, a chodievali na spoločné prechádzky. Nikdy nebolo od nich počuť žiadny hluk. Pôsobili na nich ako harmonická, mladá rodina a bezproblémová susedia.

XX. X. Q. dňa 1.10.2017 písomne čestne prehlásil, že pozná manžela navrhovateľky dlhé roky od strednej školy, boli spolužiakmi aj na vysokej škole - na Fakulte architektúry, pričom počas vysokoškolského štúdia boli spolu 2-krát po 3 mesiace aj v USA v rámci programu Work and Travel,

kde spolu brigádovали v amerických firmách. Boli spolu v kontakte v práci, a zároveň boli spolu aj ubytovaní. Ako človeka ho pozná veľmi dobre, pričom v súčasnosti majú spoločný architektonický ateliér. Menovaného považuje za introvertného človeka kludnej povahy. Odkedy mal menovaný vzťah s navrhovateľkou, viackrát trávili spolu dovolenky v zahraničí, strávili spolu dva Silvestre, boli spolu na niekoľkodňovom výlete s deťmi X. Q., robili spoločné túry po okolí. Keď im manželia Z. oznámili, že čakajú dieťa, boli Q. radi, pretože vedeli, že Ľubo po dieťati veľmi túžil. Q.V. darovali manželom Z.H. veľké množstvo oblečenia pre ich malého syna po svojich dvoch synoch, pričom z fotiek videli, že veci aj používali. Koncom augusta 2017 pozvali Q. manželov Z.C. aj s malým synom do Álp na ich chatu, čo bolo tretíkrát, avšak od Ľ. sa dozvedeli, že navrhovateľka už nechcela ísť. Až začiatkom septembra 2017 Ľ. prvýkrát oznámil X. Q.F., že navrhovateľka od neho odišla koncom júla 2017, a teda nezdôveril sa X. Q. viac než mesiac napriek tomu, že bol s ním dennom pracovnom kontakte. Ľ. sa vtedy vyjadril, že dúfal, že to bola len chvíľková kríza, ktorá prejde, a preto o tom nechcel rozprávať, avšak od septembra mu bolo jasné, že navrhovateľka sa k nemu nechce vrátiť. X. Q. bol zo situácie manželov Z.H.V. zaskočený a smutný, nerozumel, čo sa mohlo stať. Nevedel si predstaviť, že by bol Ľubo násilník, alebo že by sa nechcel starať o Z.. Práve naopak, Ľ. sa tešil na každú chvíľku, ktorú mohol stráviť so synom, zaujímal sa aj o prebaľovanie, čakal pri postieľke, kým sa prebudí. Ľ. postavil syna aj nad profesionálny život. Odkedy ho mal, tak odchádzal z práce okolo druhej-tretej, čo nie je bežné, a nie každý rodič takto uprednostní rodinu pred prácou.

33. Z ponuky projektov rodinných domov vytlačenej z internetu vo forme príspevkov od SanyNovak Architekti na Facebooku, predloženej súdu právnou zástupkyňou navrhovateľky, je zrejmé, že v rokoch 2016 až 2022 táto agentúra ponúkala na Facebooku veľké množstvo návrhov stavieb, bytov, domov. Z pracovných ponúk na internetovej stránke www.profesia.sk z roku 2021 vyplýva, že ponúkané mzdové podmienky pre zamestnanca architekta/stavebného inžiniera - projektanta v Bratislave boli v sume 1.100 až 2500,- eur v hrubom mesačne, v závislosti od výkonu, skúseností, znalostí a druhu záväzku.

34. Orientačným výpočtom čistej mzdy pomocou mzdovej kalkulačky na internetovej stránke <https://www.podnikajte.sk/vzpocet-cistej-mzdy> zistil súd, že pri hrubej mzde 1.500,- eur čistá mzda je bez daňových bonusov je cca 1.130,- eur. Pri hrubej mzde 2.000,- eur čistá mzda bez daňových bonusov predstavuje cca 1.400,- eur.

35. Bývalý manžel navrhovateľky predložil súdu na pojednávaní dňa 5.4.2022 graf ziskov a tržieb spoločnosti DAVANITA s. r. o. za obdobie rokov 2014 a 2020, vytlačený z internetovej stránky www.finstat.sk (č.l. 671 súdneho spisu) na podporu svojho tvrdenia, že DAVANITA s. r. o. je na finančnom riaditeľstve hodnotená ako veľmi spoľahlivý daňový subjekt.

36. Navrhovateľka podaním doručeným súdu dňa 11.7.2018 oznámila súdu, že býva v byte s rodičmi a s maloletým bytom, že na nákladoch spojených s bývaním sa podieľa mesačne sumou 100 eur, že jej mesačné výdavky pozostávajú z výdavkov na stravu sume 100,- eur, na hygienu v sume 80,- eur, na ošatenie 100,- eur, na telefón 20,- eur, na benzín 60,- eur, výdavky spolu 467,- eur. Dodala, že jej (vtedajší) manžel jej prispieval výživným na maloletého syna sumou 150,- eur mesačne. Podaním zo dňa 11.2.2019 oznámila súdu, že jej výdavky a výdavky maloletého Z. predstavujú spolu 814,- eur, z toho strava 200,- eur, odev a obuv 140,- eur, hygienické potreby 80,- eur, krúžky (pohybové aktivity, vzdelávacie aktivity) 90 eur, iné výdavky (potreby, detský nábytok, hračky, knihy, kresliace potreby) 30 eur, výlet minimálne 1x mesačne 30,- eur, lekár a lieky 30,- eur, náklady spojené s bývaním 50,- eur, telefón 38,- eur, benzín 50,- eur, parkovanie 12,- eur, poistenie 34,- eur, mimoriadne výdavky 30,- eur.

37. Navrhovateľka počas svojho výsluchu na pojednávaní dňa 11.12.2018, ako aj vo svojich ďalších vyjadreniach na danom pojednávaní, a na ostatných pojednávaniach uskutočnených v tejto veci (v dňoch 5.3.2019, 5.4.2022 a 13.12.2023) predniesla konajúcemu súdu, že úprava styku s dieťaťom je predmetom iného konania, v ktorom je aj zaprotokolované, prečo manželovi neumožnila navštíviť ich syna, a že mu bola ponúknutá iná alternatíva. Uviedla že nemala vedomosť o tom, že by jej manžel si zobral pôžičku od svojich rodičov vo výške cca 54.000 eur, nemala prehľad o jeho príjmoch, pretože k jeho účtu nemala prístup. Podľa jeho vyjadrenia, jeho účet tomu kontrolovala jeho matka. Predpokladaná výška nákladov spojených s bývaním v predmetnom byte B. v roku 2016 bola cca 150,- eur, o čom mala vedomosť, keďže v danom roku mal záujem jej manžel byť v B. predať. Keď navrhovateľke zvýšia peniaze, prispieva svojim rodičom na bývanie sumou 30,- eur až 40,- eur mesačne. Výdavky na benzín mala vo výške cca 30,- eur mesačne. Okrem vyživovacej povinnosti na maloletého Z. nemá navrhovateľka inú vyživovaciu povinnosť. Jej príjem v rozhodnom období pozostával z rodičovského

príspevku, prídavku na dieťa a výživného na maloletého. Rodičovský príspevok a prídavky na dieťa jej boli vyplácané na účet v Raiffeisen banke, teda na účet odlišný od účtu, ktorý jej založil manžel pre potreby syna a jej potreby. Výdavky ňou uvádzané vo výške 467,- eur podľa podania z júla 2017, jej pomáhajú hradiť jej rodičia. Uviedla, že je rada že neskončila v azylovom dome, že môže bývať u svojich rodičov, ktorí jej poskytli zázemie, keďže ju jej manžel fyzicky a psychicky týral, aj ich dieťa, čo bolo dôvodom, pre ktorý odišla zo spoločnej domácnosti. Po odchode zo spoločnej domácnosti sama odbornú pomoc nevyhľadala, pretože nemala na to dôvod. V auguste 2017 spoločne s manželom absolvovali dve spoločné sedenia u psychológa. Od novembra 2017 do januára 2018 viackrát navštívili spoločne psychologicko-poradenské centrum na ÚPSVaR Piešťany, pričom až na týchto sedeniach si spomenul jej manžel na podmienky, na ktorých trvala tesne pred a v deň opustenia spoločnej domácnosti. O opustení spoločnej domácnosti vedel jej manžel dva týždne vopred, kedy mu oznámila podmienky, ktoré považovala za potrebné splniť, aby v spoločnej domácnosti zotrvala. Nakoľko tak neurobil, spoločnú domácnosť opustila. Styk otca s maloletým je upravený široko, a takto sa aj realizuje. Ona za 5 rokov ani raz nežiadala exmanžela o nejakú úľavu alebo niečo podobné. Zo znaleckého posudku je zrejmé, že bývalý manžel navrhovateľky sa snažil svoje príjmy určitým spôsobom „optimalizovať.“ Z reklamy architektonického ateliéru SanyNovak Architekti vyplýva, že tento ponúka krásne architektonické projekty, krásne diela, ktoré nestoja 700,- eur, ale stoja podstatne viac. V roku 2018 si zaobstarala spoločnosť jej bývalého manžela nové motorové vozidlo so vstupnou cenou 18.527,- eur formou finančného leasingu napriek tomu, že nemala žiadne príjmy. Toto je to, čo by malo byť predmetom tohto konania, a nie zlá komunikácia, ktorá sa riešila v inom konaní. Ak sa jej exmanžel považuje za dobre postavenú osobu, tak to vyznieva veľmi zvláštne, a ak ich manželstvo malo byť účelové za účelom splodenia dieťaťa, tak asi veľmi ťažko by niekto vstupoval do niečoho takéhoto. Poukazovanie na etiku a morálku nie je predmetom tohto konania. Predmetom tohto konania je, aké sú reálne príjmy, a aká je schopnosť povinného na výživnom platiť výživné. Takto sa štandardne osoby v spore nesprávajú, že sa zubami-nechtami bránia nejakej povinnosti, a schovávajú sa za maloleté dieťa. Povinný kúpil v roku 2022 byt v X. na účely získania striedavej starostlivosti, nevedel však vysvetliť, odkiaľ má peniaze.

38. Právna zástupkyňa navrhovateľky na pojednávaní v tejto veci predniesla súdu, že bývalý manžel navrhovateľky poberá skutočnosti vyšší príjem z podnikania, než ktorý prezentuje, pretože zo sumy 700,- eur mesačne by mal problém vyžiť Bratislave a uhradiť výdavky, na ktoré sa odvoláva. Tento má príjmy z troch zdrojov podnikania, pretože podniká nielen ako SZČO, ale aj ako jediný konateľ a spoločník spoločnosti DAVANITA s. r. o. , ktorá je spoločnosť zároveň spoločníkom spoločnosti EUROPA REAL, s.r.o. Na internetovej stránke zistila, že príjem pre priemerného architekta zo zamestnania je vyše 1.200,- eur brutto, čo je viac, než dosahuje manžel navrhovateľky podľa jeho vyjadrení, preto považovala právna zástupkyňa navrhovateľky za neúčelné a neefektívne mať nižší príjem z podnikania z troch zdrojov súčasne, čo je namáhavejšie, než sa zamestnať. Je samozrejmé, že rodičia navrhovateľky jej prispievali finančne, pretože poberala rodičovský príspevok v sume 230,- eur, čo nepostačovalo na jej živobytie ako matky s malým 2-ročným dieťaťom. Jej manžel je zdravý človek, v najlepších rokoch, má finančnú situáciu vo svojich rukách, na rozdiel od navrhovateľky, ktorá pokiaľ nechce dať svoje dieťa do jaslí, nevie si inak finančne pomôcť. Samotná existencia prebiehajúcich súdnych konaní medzi manželmi nasvedčuje tomu, že manželia naozaj nemohli spolu, s ktorou situáciou zrejme nepočítal ani jeden z nich, avšak treba riešiť daný stav. Z. sa narodil vo februári 2017, a preto jeho narodenie nemohlo byť dôvodom odkladu splátok údajnej pôžičky rodičov manžela navrhovateľky v roku 2016. Podľa názoru navrhovateľky, je táto pôžička vymyslená.

39. Na pojednávaní dňa 5.4.2022 predniesla právna zástupkyňa navrhovateľky konajúcemu súdu, že navrhovateľka zotrvala na pôvodnom návrhu na určenie výživného v sume 400,- eur mesačne, keďže jej bývalý manžel nesúhlasil s jej návrhom na zmier, podľa ktorého by prispieval na jej výživu sumou 200,- eur. Pokiaľ by skutočný príjem povinného bol vo výške 700,- eur netto mesačne, tento by nepokrýval jeho skutočné náklady a potreby, keďže mesačne uhrádzal výživné (na maloletého -pozn. súdu) v sume 150 eur, mal náklady na cestovné z B. do X. a späť kvôli úprave styku s maloletým. Z predložených listín vyplýva, že povinný dostáva mesačne od rodičov práv pravidelné platby, ktorých dôvod nie je navrhovateľke známy. Z vykonaného znaleckého dokazovania ďalej vyplýva, že príjmy povinného za rozhodné obdobie boli vyššie, než tento deklaroval. Na margo vyjadrení povinného o tom, ako bol tento traumatizovaný z amorálneho správania navrhovateľky, keď táto odišla zo spoločnej domácnosti so 7 mesačným synom, odkázala právna zástupkyňa navrhovateľky na právny názor konajúceho súdu vyjadrený na pojednávaní dňa 11.12.2018, kedy súd uviedol, že povinnosti vyplývajúce pre rodičov zo Zákona o rodine nemožno právne vynucovať, a preto odchod jedného z manželov zo spoločnej

domácnosti je bežný jav, ktorý môže byť prechodného alebo dlhodobého charakteru, s ktorým zákon počíta. Právna zástupkyňa navrhovateľky ďalej uviedla, že manželstvo účastníkov konania nemohlo vydržať, čo je zrejmé aj zo znaleckého posudku predloženého právnu zástupkyňou bývalého manžela navrhovateľky. Títo dvaja ľudia sa stretli omylom, ich manželstvo nemohlo fungovať, jednoducho sa rozišli, takto dopadlo, čo je bežný a normálny jav. Nemožno tomu prikladať nejakú amoralitu, ktorá vylučuje vyživovaciu povinnosť bývalého manžela. Znalecký posudok (vyhotovený súdom ustanovenou znalkyňou z odboru ekonómia - pozn. súdu) jednoznačne konštatuje, že k výraznému poklesu príjmu povinného z vyživovacej povinnosti došlo v rokoch 2018 a 2019. Aj po odchode navrhovateľky zo spoločnej domácnosti ešte v roku 2017 veľmi dobre zarábala, jeho príjem z rozhodného obdobia bol najvyšší v roku 2017, a zrazu, v roku 2018, keď zistil, že navrhovateľka chce ešte výživné aj na seba, vtedy zistil, že bol traumatizovaný, že nemôže vykonávať svoje povolanie v rokoch 2018 a 2019. Avšak potom, čo bolo ich manželstvo rozvedené, sa objavili na internete nádherné projekty rodinných domov, bytových domov, rôznych stavieb, ktoré ponúka agentúra SanyNovak Architekti, kde je uvedené, že pán architekt Novák spolu so svojim spolužiakom majú majú spolu agentúru, ponúkajú nádherné projekty. Pán D. T. X.M. Q. je pritom aj spoločníkom a konateľom spoločnosti EUROPA REAL, s.r.o., ktorej spoločníkom bola aj spoločnosť DAVANITA s. r. o., ktorej jediným konateľom a spoločníkom bol zase bývalý manžel navrhovateľky. Samotná znalkyňa v znaleckom posudku konštatuje, že výška príjmu nezávisí od počtu vystavených faktúr, ale od celkového príjmu podľa dodaných služieb alebo predaných výrobkov alebo tovarov. Uviedla, že príčiny poklesu príjmu bývalého manžela navrhovateľky v rokoch 2018 a 2019 oproti roku 2017 nie sú známe, pričom môžu mať tak osobný charakter podnikateľa, ale aj objektívne príčiny. Objektívne príčiny, podľa názoru právnej zástupkyne navrhovateľky, spočívajú v tom, že bývalému manželovi navrhovateľky hrozí vyživovacia povinnosť, a preto potreboval znížiť svoje príjmy. Tieto si mohol reálne znížiť tak, že príjmy prelieval cez svojich rodičov, cez svojich príbuzných, ktorí mu časť posielali na účet, ktorý priznal, ktorý uviedol. Samotná znalkyňa uvádza, že príjmy mohol takisto dostávať na úplne cudzie účty alebo v hotovosti. Ani z jednej z týchto spoločností, kde bol on spoločníkom a konateľom, žiadne príjmy bývalý manžel navrhovateľky nepriznal v tomto rozhodnom období. Pracovné ponuky na zamestnanie architekta na internete boli v rozmedzí od 1.000,- eur do 2.500 eur, v závislosti od skúseností, dĺžke a praxe. Pokiaľ sa bývalý manžel navrhovateľky nevedel užiť tak, aby to zodpovedalo reálnym príjmom jeho vzdelaniu, jeho dĺžke praxe, tak sa mohol zamestnať, nemal podnikať, pretože zjavne v podnikaní úspešný nebo. Podľa názoru právnej zástupkyne navrhovateľky, na účely rozhodnutia o manželskom výživnom v tomto konaní by mal súd vychádzať z príjmov, ktoré boli ponúkané pre architektov v rozhodnom období. Pokiaľ naozaj dosahoval bývalý manžel navrhovateľky v rozhodnom období čistý príjem cca 700,- eur mesačne, z toho on nemohol vyžiť, mal sa zamestnať, aby dosiahol oveľa vyšší príjem, a mohol dosiahnuť prinajmenšom aj 2.000,- eur v čistom. Právna zástupkyňa navrhovateľky ďalej poznamenala, že bývalý manžel navrhovateľky so svojou právnu zástupkyňou opakovane počas celého konania tvrdia, že odchod navrhovateľky so 7-mesačným synom zo spoločnej domácnosti bol od začiatku z jej strany špekulatívny, ktoré tvrdenia nepreukázali. Navrhovateľka odišla z B. do X. k svojim rodičom, pretože nemala vlastné bývanie, bola, a je, odkázaná na ich pomoc v dospelom veku s dieťaťom. Nie je na tom nič špekulatívne, keďže do takýchto podmienok odchádzajú ženy s dieťaťom, keď manželskom alebo v partnerskom vzťahu nemôžu zotrvať. Bývalý manžel navrhovateľky opomenul uviesť konajúcemu súdu, že aj on podal na navrhovateľku asi 5 trestných oznámení, vrátane trestného oznámenia pre týranie blízkej a zverenej osoby na základe absolútne nezákonne získaného dôkazu, zvukovej nahrávky na nahrávacom zariadení prepašovanom pravdepodobne do hračky spoločného syna. Znalecký posudok, ktorý predložil povinný konajúcemu súdu v tomto konaní, podľa názoru právnej zástupkyne navrhovateľky, nesúvisí s týmto konaním, keďže znalecký posudok sa týka starostlivosti o ich spoločné maloleté dieťa. Právna zástupkyňa navrhovateľky poukázala aj na dve konania o výkon rozhodnutia, vedené Okresným súdom Piešťany, ktoré začali na návrh navrhovateľky potom, čo bývalý manžel jej opakovane pravidelne nevrátil dieťa v stanovenom čase a mieste podľa súdneho rozhodnutia. Ku grafu o príjmoch obchodnej spoločnosti DAVANITA s. r. o. vytlačenej z internetovej stránky www.finstat.sk uviedla, že tento považuje za absolútne nepodstatný dôkaz pre posúdenie nároku a výšky výživného navrhovateľke, keďže zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že v rozhodnom období nemal povinný z vyživovacej povinnosti kapitálový príjem, teda príjem z obchodných spoločností, v ktorých mal účasť. Príjem mal len zo živnosti. Zo str. 7 ZP ďalej vyplýva, že bývalý manžel navrhovateľky nebol povinný viesť si peňažný denník, nakoľko si uplatňoval výdavky s percentuálnou výškou. Podľa právnej zástupkyne navrhovateľky, preto sa nedá skontrolovať nič, keďže nemal povinný peňažný denník. Z tabuľky v znaleckom posudku vyplýva, že príjem zo živnosti v roku 2017 dosahoval životné minimum po zaplatení odvodov, v roku 2018 a 2019 je uvedený rozdiel medzi životným minimom a dosahovanými príjmami. K podpore zo strany rodičov skonštatovala iba to, že zo

znaleckého posudku, na str. 7 a 8 sú tabuľkovo uvedené príjmy od rodičov a od švagrinej povinného, ktoré presahujú jeho príjem, pričom od svojich príbuzných dostal povinný z vyživovacej povinnosti za rozhodné obdobie viac než 15.000 eur, čiže viac, než bol jeho príjem zo samotného živnostenského podnikania.

40. Bývalý manžel navrhovateľky podaním zo dňa 31.7.2018 oznámil súdu svoje mesačné výdavky nasledovne: 1.) výživné na Z. v sume 150,- eur mesačne, 2.) náklady spojené s užívaním bytu B. v sume 182,- eur mesačne, z toho 63,- eur zálohové platby bytovému družstvu, 61,- eur plyn, 25,- eur elektrina, čo vyplýva aj z faktúry zo dňa 19.3.2017, ktorú predložil súdu, ďalej 5,- eur alikvotná časť dane z nehnuteľnosti, 28,- eur za internet a televíziu, 3.) osobné výdavky v sume 200,- eur (strava, oblečenie, obuv, domácnosť, zdravotná starostlivosť a iné podľa potreby). 4.) náklady na benzín na cestu z B. do X. a späť v sume 250,- eur, všetky výdavky spolu 782,- eur mesačne. Dodal, že na kúpu bytu v B.M. a jeho následnú rekonštrukciu mu poskytli jeho rodičia pôžičku spolu vo výške 65.733 eur, ktorú priebežne splácal až do uzatvorenia manželstva s navrhovateľkou, pričom ku dňu uzatvorenia manželstva im splatil celkom 11.483,- eur. Doposiaľ nevrátil rodičom 54.290,- eur, s ktorými sa dohodli na odklade splátok potom, čo krátko po uzatvorení manželstva sa narodil účastníkom konania syn Z.. S výnimkou bežného účtu nemal bývalý manžel navrhovateľky v peňažnom ústave žiadny vklad formou vkladnej knižky alebo iného finančného produktu sporiaceho charakteru. Od 1.9.2017 platil zálohové platby bytovému správcovi v sume cca 70,- eur mesačne tak, ako to vyplýva zo zálohového predpisu bytového správcu Bytkomfort-BA a.s. zo dňa 15.8.2017. Za rok 2017 platil daň z nehnuteľnosti v sume 61,10 eura, vyrubenú mu rozhodnutím Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava zo dňa 12.5.2017. SPP mu vyúčtovalo dňa 24.7.2017 nedoplatok za obdobie od 18.7.2016 do 18.7.2017 v sume 104,99 eura, za digitálnu televíziu a internet platil pre UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o. sumu 22,84 eura mesačne od 12.12.2018, o čom predložil súdu faktúru vystavenú dňa 1.12.2018.

41. V písomnom záverečnom návrhu zo 8.8.2022 uviedla navrhovateľka, že vykonané dokazovanie považuje za dostatočné pre posúdenie dôvodnosti jej nároku na výživné pre manželku, a preto nenavrhovala vykonanie žiadneho ďalšieho dokazovania. Navrhovateľka bola ochotná uzatvoriť zmier s bývalým manželom, podľa ktorého by sa tento zaviazal prispievať jej manželským výživným vo výške 200,- eur mesačne za rozhodné obdobie, avšak tento súhlasil iba so sumou 50,- eur mesačne, ktorý návrh považovala navrhovateľka za urážlivý, preto ho odmietla, z ktorého dôvodu napokon zotrvala navrhovateľka na svojom pôvodnom návrhu v plnom rozsahu, a to na určení výživného za obdobie od 1.10.2017 do 8.7.2019, kedy zaniklo manželstvo účastníkov rozvodom. Navrhovateľka mala za to, že tvrdenie povinného z vyživovacej povinnosti, že jeho reálny príjem v rozhodnom období zo živnosti bol cca 700,- eur mesačne, nie je hodnoverné, pretože takýto príjem nepostačuje ani na pokrytie základných potrieb povinného vyživovacej povinnosti. Tvrdenie, že svoje potreby uspokojuje bývalý manžel navrhovateľky z finančných prostriedkov svojich rodičov, treba považovať za celkom nehodnoverné. Jeho rodičia sú vo veku dôchodcov, a ťažko možno uveriť, že zo svojho dôchodku vyživujú svojho syna architekta v najlepšom produktívnom veku. Zo znaleckého posudku (str. 7 ZP) vyplýva, že povinný mal príjem zo živnosti najvyšší v roku 2017, v nasledujúcich rokoch mu tento klesal o 46 % a o 75 %. Tento výrazný pokles príjmu povinného zo živnosti nie je možné vysvetliť inak, než len ako zámernou „optimalizáciou“ príjmov povinného vzhľadom na podaný návrh navrhovateľky na určenie výživného pre manželku. Keďže bývalý manžel navrhovateľky nebol povinný viesť peňažný denník, nakoľko si uplatňoval výdavky percentuálnou výškou (str. 7 ZP), jeho výdavky v živnostenskom podnikaní nebolo možné posúdiť. Na tej istej strane znaleckého posudku sú uvedené pravidelné príjmy od rodičov povinného a od švagrinej, ktoré presahujú jeho príjem zo živnosti. V tom istom znaleckom posudku uviedla znalkyňa, že v rozhodnom období mal povinný z vyživovacej povinnosti príjem len zo živnosti, že príjmy z kapitálovej účasti v dvoch obchodných spoločnostiach nemal. Na str. 17 ZP znalkyňa konštatuje, že z predmetného prehľadu vidieť, že obchodná spoločnosť, kde bol povinný jediným spoločníkom a konateľom, postupne utlmovala podnikateľskú činnosť od roku 2017. V roku 2018 však spoločnosť obstarala nové motorové vozidlo so vstupnou cenou 18.527,- eur formou finančného leasingu napriek tomu, že nemala žiadne príjmy. Z písomných dôkazov o reklame architektonického ateliéru SanyNovak Architekti, v ktorom pracuje aj povinný z vyživovacej povinnosti, vyplýva, že tento ateliér ponúka svoje služby, a zároveň prezentuje výsledky svojej práce. Prezentované projekty sú zjavne nákladné a investične náročné, čomu zodpovedá aj cena projektu. Je absolútne nehodnoverné, aby povinný z vyživovacej povinnosti ako architekt tohto architektonického ateliéru dosahoval mesačný príjem 700,- eur. Pokiaľ by sa zamestnal povinný z vyživovacej povinnosti v Bratislave, v niektorom z architektonických ateliérov, podľa údajov na internete, dosahoval by príjem cca 2.000 eur mesačne.

Zo strany povinného z vyživovacej povinnosti ide o zrejme zatajovanie skutočných príjmov, čo by malo byť dôvodom, aby súd vychádzal z výšky jeho priemerného mesačného príjmu vo výške 20-násobku životného minima podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Zo spoločnej domácnosti odišla navrhovateľka aj s niekoľkomesačným synom bez akéhokoľvek finančného zabezpečenia, keď bola na rodičovskej dovolenke s jediným príjmom vo výške cca 230,- eur, ktorý tvoril rodičovský príspevok. Odstaňovala sa preto, že spolužitie s vtedajším manželom bolo neznesiteľné, a bolo jej jasné, že ďalšie zotrvanie v spoločnej domácnosti bude znamenať stupňovanie hádok, ktoré hrozili prerásť do pravidelných fyzických útokov. Jediným riešením, aj záujme ich syna, bol odchod zo spoločnej domácnosti. V B. so synom zostať nemohla, pretože nemala finančné prostriedky, z ktorých by uhrádzala nájomné a ostatné finančné náklady. Mohla sa len vrátiť k svojim rodičom, ktorí jej umožnili nielen bývanie v ich byte, ale jej aj finančne pomohli zabezpečiť jej potreby a potreby maloletého syna počas jej rodičovskej dovolenky, keď otec dieťaťa jej neposlal ani euro. Dôkazom, že spolužitie manželov bolo neznesiteľné, a pre budúcnosť vylúčené, sú aj dôkazy, ktoré navrhuje vykonať samotný povinný z vyživovacej povinnosti, ktoré dôkazy preukazujú, že ani v čase rozvodu ich manželstva, ani v súčasnosti, nie sú schopní účastníci konania spolu primerane komunikovať a ich vzájomný vzťah od odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti sa vôbec nezlepšil. Odchod navrhovateľky zo spoločnej domácnosti nebol ani plánovaný, ani svojvoľný, ani zisťný, ako to tvrdí povinný z vyživovacej povinnosti. Jej odchod bol vynútený zväčšujúcimi sa nedorozumeniami medzi manželmi, vážnymi hádkami a začínajúcimi fyzickými útokmi povinného z vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke.

42. Bývalý manžel navrhovateľky počas výsluchu na pojednávaní dňa 11.12.2018, ako aj vo svojich ďalších vyjadreniach na danom pojednávaní a na ostatných pojednávaníach uskutočnených v tejto veci (v dňoch 5.3.2019, 5.4.2022 a 13.12.2023) predniesol súdu, že je názoru, že jeho manželka s rodičmi vopred naplánovali jej odchod zo spoločnej domácnosti z B. do X., keďže chceli mať pri sebe malého syna účastníkov. Uviedol, že je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu manželky sumou 20,- eur mesačne napriek tomu, že stále nevie pravý dôvod, pre ktorý ho odstrihla navrhovateľka od rodiny a od syna. Ak by týral manželku aj s dieťaťom, ako ona tvrdí, tak by mu navrhovateľka nedávala podmienky, za splnenia ktorých by bola ochotná zotrvať v spoločnej domácnosti. Možno bola sklamaná z toho, že jej manžel nezarába 2.000,- eur v čistom, čo si zrejme myslela, keďže to aj uviedla v návrhu. Deň pred jej odchodom zo spoločnej domácnosti boli manželia na spoločnej večeri, a ani vtedy netušil, že má navrhovateľka v úmysle opustiť spoločnú domácnosť. So zmenou lekára spoločného syna z B. do X. súhlasil manžel navrhovateľky, pretože navrhovateľka sa mu SMS-správach vyhrážala, že ak nebude so zmenou lekára súhlasiť, tak syna už neuvidí. Trvalý pobyt syna zmenila navrhovateľka bez súhlasu a bez vedomia svojho manžela. Na benzín míňal bývalý manžel navrhovateľky 200,- až 250,- eur mesačne. Okrem vyživovacej povinnosti na maloletého Z. žiadne ďalšie vyživovacie povinnosti nemá. Má jeden dlh spočívajúci v nesplatenej pôžičke rodičom, ktorú momentálne nespláca, ktorá nebola uzatvorená v písomnej forme. Jeho čistý mesačný príjem v danom čase predstavoval cca 700,- eur, ktorý dosahoval z podnikania ako fyzická osoba, ale aj z podnikania v rámci právnickej osoby. Žiadne iné príjmy nemal. Zvýšené výdavky na benzín v sume 200,- eur až 250,- eur mesačne mu vznikli v priamej súvislosti s tým, že navrhovateľka sa odstahovala zo spoločnej domácnosti z B. do X., a neodkladným opatrením bol upravený styk rodičov s maloletým. Občas s ním cestujú aj jeho rodičia, ktorí mu zvyknú prispieť na benzín. Na pojednávaní dňa 5.3.2019 sa vyjadril, že za posledný rok na seba nič nekúpil, nikam nechodí, nechodí na kavičku ako jeho manželka, pričom jeho náklady na pohonné hmoty sa zvýšili na cca 250 až 300 eur mesačne z dôvodu, že navštevoval syna 4x do týždňa. K platbám na svojom účte, ktorý predložil súdu, ktoré dostával od svojich rodičov, bývalý manžel navrhovateľky poznamenal, že ide o súkromný pohyb peňazí v rodine, nevedel si spomenúť, prečo mu otec tieto peniaze posielal, možno ich potreboval, aby mal z čoho žiť, pretože rodičia mu pomáhajú aj s platením trov právneho zastúpenia pre jeho právnych zástupcov. Pre spoločnosť DAVANITA s. r. o. kúpil auto Opel Grandland na finančný lízing, ktorý platí firma vo výške 300,- eur mesačne, pričom auto potrebuje manžel navrhovateľky, pretože dovtedy na podnikateľské účely používal súkromné auto značky Peugeot 307, roku výroby 2001, t. j. 18 rokov staré. Cestuje aj za synom, takže auto potrebuje. Trestné oznámenie na osobu navrhovateľky za týranie bolo podané na podnet prokurátorky Okresnej prokuratúry Piešťany, on len odviezol na prokuratúru zvukový materiál o týraní jeho syna vlastnou matkou, ktorý materiál sa mu dostal do rúk. Keby o tomto vedel predtým tak by nedovolil, aby maloletý bol zverený do starostlivosti matky. Poznamenal, že nie je si vedomý, že by podal 5 trestných oznámení na osobu navrhovateľky. On z rozvodu traumy nemá, má traumy z toho, že vlastná matka dieťaťa spolu so svojimi rodičmi sa snažili systematicky odstaviť ho od jeho jediného syna. V čase, keď opustila navrhovateľka spoločnú domácnosť, mal jej bývalý manžel najväčšie tržby, vtedy nastal zlom, kedy

išiel s príjmom dole, a prečo firme sa teraz začína dariť. Nedarilo sa mu v čase, keď musel bojovať o to, aby sa mohol stretávať s vlastným synom musel pendlovať z B. do X. a späť, čo bol veľký zásah do jeho života. Samotné manželstvo od uzavretia manželstva po čas, kedy navrhovateľka od neho odišla, trvalo 11 mesiacov. Obdobie, za ktoré žiada navrhovateľka výživné na manželku, je nejakých 21 mesiacov. Rozpad manželstva najskôr nechcel akceptovať, ale teraz vidí veľmi jasne, že manželstvo bolo uzavreté z navrhovateľkinej strany s jasným cieľom - splodiť dieťa s kvázi-dobre postaveným človekom v Bratislave, a odsťahovať sa hneď po pôrode k svojim rodičom, čo je zrejme z tých konaní, ktoré za týchto posledných 6 rokov prebehli. Odcitoval z rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/38/2020-730 zo dňa 8.3.2023 tú časť odôvodnenia, v ktorom súd uviedol, že: „...mal za preukázané, že matka bez súhlasu otca zmenila bydlisko maloletého presťahujúc ho z B. do X., t. j. do mesta vzdialeného cca 90 km, pričom otec za účelom svojho výkonu svojich rodičovských práv v zmysle pôvodného rozsudku Okresného súdu Bratislava I bol nútený dochádzať pravidelne za maloletým do Piešťany, znášajúc takto jednostranne zvýšené náklady na dopravu, pričom prepravou maloletého bol tiež znížený komfort maloletého, ako aj kvalita styku otca s maloletým.“ Bývalý manžel navrhovateľky bol presvedčený, že práve toto konštatovanie z citovaného rozsudku by malo byť zohľadnené pri určovaní výšky manželského výživného. Nahrávky o správaní sa navrhovateľky k maloletému synovi vytvoril matkin otec, ktorý s ňou žije v spoločnej domácnosti. V teoretických tabuľkách o možnom príjme pri zamestnaní v rovnakom odbore a o čistej mzde, nie je zohľadnené, že on musí cestovať medzimesto počas pracovnej doby, takto by ho nikto reálne nezamestnal. Čas, po ktorý je v X., nemôže pracovať.

43. Právna zástupkyňa bývalého manžela navrhovateľky na pojednávaniach v tejto veci, ako aj v ďalších písomných podaniach predniesla súdu, že pred podaním návrhu na určenie manželského výživného neoslovila navrhovateľka svojho manžela s tým, že by od neho chcela nejaký príspevok na jej výživu, pričom ňou požadovaná suma výživného 400 eur je nereálna, ničím nepodložená. Navrhovateľka svoje výdavky modifikovala zrejme účelovo, keďže v konaní pred Okresným súdom Bratislava I uvádzala výdavky v sume 230,- eur, v podaní doručenom súdu dňa 11.7.2018 výdavky v sume 467,- eur, a naposledy predložila súdu tabuľku, v ktorej uviedla svoje výdavky a výdavky na maloletého syna v celkovej sume 814,- eur. Výdavky navrhovateľky podľa jej podania zo dňa 11.7.2018 predstavujú 180,- eur mesačne, tak je potom jej životná úroveň vyššia, než životná úroveň jej manžela. Návrh na určenie manželského výživného považuje bývalý manžel navrhovateľky za účelový, jeho životná úroveň nie je tak nadštandardná, tak ako to prezentuje navrhovateľka. Sama navrhovateľka uviedla, že počas spoluzitia s manželom mu prispievala na náklady spojené s bývaním a spoločnou domácnosťou, a už aj len z toho možno usúdiť, že si to situácia vyžadovala. Manželovi navrhovateľky finančne pomáhali jeho rodinní príslušníci, hlavne jeho rodičia a brat. Navrhovateľka využila zvýhodnenie rodiča, ktorý má dieťa u seba, a priviedla manžela k zvýšeným výdavkom spojeným s cestovaním z B. do X. a späť, aby sa on mohol stretávať so synom. Navrhovateľka neumožnila manželovi navštíviť syna počas jeho narodenín, a pokiaľ by súd nerozhodol neodkladnými opatreniami o úprave styku rodičov s dieťaťom, osobné stretávanie sa manžela navrhovateľky s ich spoločným dieťaťom by bolo výrazne obmedzené, ak nie žiadne. Bývalému manželovi navrhovateľky pomáhajú si jeho životnými výdavkami jeho rodičia. Pôžičku, ktorú mu poskytli jeho rodičia, od konca roka 2016 tento nespláca, pretože mu rodičia povolili odklad z dôvodu zvýšených nákladov spojených s narodením syna. Pôžička je však reálna, pretože ju použil na zabezpečenie bývania, a to na kúpu a rekonštrukciu bytu. Manžel navrhovateľky nepredpokladal, že spoluzitie s ňou bude trvať menej než rok, preto zostal zaskočený, pričom podnikal aj pred zoznámením sa s navrhovateľkou. Situácia, do ktorej sa dostal, je preňho veľmi stresujúca a traumatizujúca, nevie sa preto na svoju prácu riadne sústrediť, čo je pri jeho povolání nevyhnutné, a preto jeho príjmy poklesli. Musí vynakladať veľké úsilie, aby sa mohol stretávať so svojím si synom. Jeho manželka podala na neho viacero nedôvodných trestných oznámení o, ktorým sa musel vyjadrovať čo tiež neprispelo k jeho pohode. Pokiaľ by pracoval ako zamestnanec s fixnou pracovnou dobou, nemohol by sa so svojím strýkom stretávať spôsobom upraveným v neodkladnom opatrení. Manžel navrhovateľky bol na každom pojednávaní osočovaný napríklad z toho, že údajne droguje, že má plesnivé steny bytu, čo prezentuje navrhovateľka s cieľom eliminovať jeho kontakt so synom, preto musel absolvovať aj vyšetrenie, či je užívateľom drog, čo bolo vyšetrením bolo vyvrátené, za ktoré vyšetrenie však musel zaplatiť 30,- eur. Nielen rodičia, ale aj svedkovia vedia preukázať, že nič nenasvedčovalo tomu, že by v manželstve bola taká situácia, ktorá by mala smerovať k tomu, aby navrhovateľka bola nútená opustiť spoločnú domácnosť, a odísť do X.. Účastníci konania žili spolu ako manželia v spoločnej domácnosti od 17.9.2016, kedy uzatvorili manželstvo, až do 25.7.2017, kedy sa odsťahovala navrhovateľka aj s maloletým Z. zo spoločnej domácnosti bez informovania svojho manžela, t. j. necelý rok po odchode zo spoločnej domácnosti realizovala navrhovateľka také kroky,

ktoré limitovali jej bývalého manžela zo starostlivosti o maloletého syna, ktorý, v čase jej odchodu zo spoločnej domácnosti, bol vo veku necelých 6 mesiacov. Bývalému manželovi bolo bránené v kontakte s maloletým, tento nemal možnosť navštevovať maloletého v domácnosti rodičov navrhovateľky, čo doposiaľ pretrváva. Bývalý manžel navrhovateľky sa mohol stretávať so synom iba za prítomnosti navrhovateľky na verejných priestranstvách a detských kútikoch. Navrhovateľka podala na neho viacero absurdných oznámení na políciu, ktoré sa neskôr ukázali ako nedôvodné. Bývalý manžel navrhovateľky bol nútený domáhať sa svojich rodičovských práv na príslušných súdoch, vynakladať množstvo času a energie na vyvíňovanie sa z obvinení zo strany navrhovateľky. Je viac než zrejmé, že išlo o extrémne komplikované a napäté obdobie, v ktorom bol bývalý manžel maximálne sústredený na hájenie svojich rodičovských práv, v dôsledku čoho bol nútený obmedzovať svoje pracovné aktivity. Napriek správaniu navrhovateľky voči bývalému manželovi, ktoré nie je možné hodnotiť inak, než ako správanie v rozpore s dobrými mravmi a proti záujmom dieťaťa, nepodal bývalý manžel na navrhovateľku trestné oznámenie za krivé obvinenia, keďže si uvedomuje, že ide o matku jeho jediného dieťaťa, s ktorou chce udržiavať korektné vzťahy v záujme spoločného maloletého syna. U bývalého manžela navrhovateľky nastal pokles príjmov za rozhodné obdobie po odchode navrhovateľky aj s maloletým synom zo spoločnej domácnosti, keďže sa musel vysporiadať s, pre neho, najťažšou životnou situáciou, a je preto logické, že táto situácia sa odrazila aj na jeho pracovných výkonoch, aj na objeme zákazok.

44. Právna zástupkyňa manžela navrhovateľky na pojednávaniach v tejto veci ďalej uviedla, že vykonané znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru ekonómia a manažment, z odvetvia účtovníctvo, považujú s povinným za zbytočné, ktoré spôsobilo iba zbytočné prietahy v konaní, keďže znalecký posudok potvrdil iba tvrdenia povinného o jeho príjmoch. Z uvedeného dôvodu navrhla súdu, aby zaviazal navrhovateľku, ktorá tento dôkaz navrhla, znášať náklady spojené s vykonaním tohto dôkazu. Navrhla pripojiť spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/38/2020, v ktorom sa začalo konanie o úpravu rodičovských práv k maloletému Z. na návrh otca, v ktorom konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, fotokópiu ktorého znaleckého posudku predložila súdu právna zástupkyňa bývalého manžela navrhovateľky krátkou cestou. Nie je namieste bezdôvodne obviňovať povinného zo zatajovania príjmov alebo z daňových únikov. Pokiaľ by nemusel povinný bojovať o možnosť udržania vzťahu s maloletým Z., čo mu bolo, a stále je bránené, tak jeho trauma by nebola taká veľká. Samotná navrhovateľka mala vedomosť o tom že, rodičia jej bývalého manžela aj jeho brat bývalému manželovi finančne pomáhali, pričom takéto benefity zo strany rodiny povinného počas manželstva tiež užívala. K pracovným ponukám z roku 2021, predloženým právnou zástupkyňou navrhovateľky, uviedla, že sa netýkajú rozhodného obdobia. Pokiaľ by sa zamestnal povinný z vyživovacej povinnosti na trvalý pracovný pomer, potom by nemohol udržiavať kontakt s dieťaťom. Keby rozchod účastníkov konania bol normálny, nekonfliktný, tak povinný ako otec by nemusel opakovane iniciovať a zaťažovať súd elementárnymi návrhmi o umožnenie širšieho kontaktu s jediným synom, ktorý je doslova zneužívaný navrhovateľkou na riešenie jej interpersonálneho konfliktu voči povinnému. Poukázala na právny názor konajúceho súdu z pojednávania zo dňa 11.12.2018, na ktorý sa odvolávala právna zástupkyňa navrhovateľky, iba s tým rozdielom, že právna zástupkyňa povinného prečítala tú časť právneho názoru, v ktorej súd dodal, že iba celkom výnimočne môže mať na určenie vyživovacej povinnosti vplyv príčina, pre ktorú manželia spolu nežijú, ak by priznanie výživného v tejto súvislosti bolo v rozpore s dobrými mravmi. Zdôraznila, že povinný netušil o tak zásadnej kríze v manželstve, ktorá by nútila navrhovateľkou opustiť spoločnú domácnosť. Išlo jednoznačne o autonómne rozhodnutie navrhovateľky, čo bolo riešené v rozvodovom konaní. Pokiaľ by povinnému nepomáhala jeho rodina, zrejme by musel pozastaviť živnosť, a možno by bol aj na úrade práce so žiadnym príjmom alebo s podporou. Styk s maloletým Z. sa realizuje výlučne vďaka súdnym rozhodnutiam. Otec od opustenia spoločnej domácnosti navrhovateľkou nič iné nerobí, len iniciuje konania o rozšírenie styku, kontaktu s dieťaťom, je problém s prázdninami, so všetkým. Keby nebola ingerencia súdu, tak možno do dnešného dňa by styk s maloletým nebol alebo by bol obmedzený. Povinný má zvýšené náklady v súvislosti s cestovným, avšak nie na základe toho, že by sa tak rodičia dohodli, že bude matka žiť v Piešťanoch, ale na základe jej jednostranného rozhodnutia, ktorá premiestnila dieťa, zmenila jeho trvalý pobyt, zmenila lekára, a svojvoľne rozhodovala o dieťati aj v podstatných veciach, a to je dôvod, prečo má povinný zvýšené náklady na dopravu. Napriek tomu, že povinný vníma správanie navrhovateľky ako v rozpore s dobrými mravmi, bol ochotný uzavrieť súdny zmier s navrhovanou výškou výživného 50,- eur mesačne. Znalkyňa na str. 21 ZP uviedla, že príčiny poklesu v príjmoch manžela navrhovateľky v rokoch 2018 a 2019 nie sú známe, že môžu mať osobný charakter podnikateľa, ale i objektívne príčiny. Tieto tu boli, pretože po opustení spoločnej domácnosti manželkou, na ktorý nemala žiadny dôvod, pretože sama sa aj v rámci tohto konania prezentovala, že bola údajne psychicky týraná. To bolo vyvrátené aj v iných konaniach, pričom aj v tomto konaní

sama navrhovateľka potvrdila, pretože v rámci pojednávania dňa 11.12.2018 na otázku na str. 5: „Vy sama ste vyhľadali odbornú pomoc psychológa, psychiatra?“, odpoveď navrhovateľky bola: „Nemala som na to dôvod.“ Bývalý manžel navrhovateľky bol dlhodobo od opustenia spoločnej domácnosti osočovaný, obviňovaný, aj pred súdmi, aj v rámci akejkolvek snahy o kontakt s jediným synom. Bol dokonca osočovaný z drogovej závislosti, je to súčasťou rozvodového konania, ktoré bolo vedené pred bývalým Okresným súdom Bratislava I, kde navrhovateľka potom, čo sa vyvrátilo jej tvrdenie, že jej manžel droguje, začala si vymýšľať, že styk otca s dieťaťom nie je možný, lebo v byte sú plesne. To bol štandardný prístup zo strany navrhovateľky, keď jej nevyšla jedna fabulácia, nastala ďalšia. Rozpor s dobrými mravmi bol v kontexte toho, že k odchodu zo spoločnej domácnosti došlo v krátkej dobe po uzavretí manželstva, pričom navrhovateľka nemala žiadny záujem o sanáciu vzťahu, neoprávnenne premiestnila maloletého syna z B. do X., čo bolo opakovane konštatované súdom, ktorý riešil rozvod manželstva, ako aj znova bolo potvrdené Okresným súdom Piešťany vo veci sp. zn. 9P/38/2020 v rámci rozsudku zo dňa 27.10.2022, že: „súd uvádza, že obsahom spisu, ako aj výsluchmi rodičov mal za preukázané, že matka bez súhlasu otca zmenila bydlisko maloletého. Presťahovala ho z B. do X., t. j. do mesta vzdialeného cca 90 km, pričom otec za účelom výkonu svojich rodičovských v zmysle pôvodného rozsudku Okresného súdu Bratislava I bol nútený dochádzať pravidelne za maloletým do X., znášajúc takto jednostranne zvýšené náklady na dopravu, pričom bol tiež znížený komfort maloletého, ako je kvalita styku otca s maloletým.“ V rámci konania sp. zn. 9P/38/2020 bolo vykonané znalecké dokazovanie vo vzťahu k účastníkom, ako aj k maloletému. Maloletý Z. bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti. Aj v rámci tohto konania odznelo množstvo účelových tvrdení a fabulácií zo strany navrhovateľky, pričom povinný vyživovacej povinnosti poukazoval na zlý prístup navrhovateľky k maloletému dieťaťu, ktoré bolo v útlom veku, nevedelo sa brániť. Poukázal na nahrávky, ktoré sú súčasťou spisu (nahrávky nie sú súčasťou spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. PN-22Pc/29/2017 - pozn. súdu), z ktorého dôvodu dal podnet na trestné konanie. Navrhovateľka spochybňovala autenticitu týchto nahrávok. Tieto nahrávky obsahujú hrubý spôsob jednania navrhovateľky s maloletým Nikom, vrátane používania vulgarizmov, a osočujúcich vyjadrení na adresu otca. Právna zástupkyňa predložila súdu znalecký posudok preukazujúci autenticitu predmetných návrhárok. Ďalej právna zástupkyňa bývalého manžela navrhovateľky uviedla, že k poklesu príjmov na strane osoby povinnej platiť výživné došlo z objektívnych dôvodov, ktorým bol šok z rozpadu manželstva, rodiny, ďalší šok bol z bezdôvodnej blokácie v kontakte s jediným dieťaťom. Došlo aj k nárastu nákladov na strane osoby povinnej platiť výživné, a to nákladov na dopravu, pokiaľ vôbec chcel povinný vidieť maloletého syna, čo tiež je nutné vnímať v kontexte prístupu a správania sa navrhovateľky k osobe povinnej platiť výživné. Jej správanie bolo dlhodobo v rozpore s dobrými mravmi, zneužívala dieťa ako nejaký nástroj pomsty, poškodzovala záujmy maloletého syna. Navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť, a jej zásadným cieľom bolo vylúčiť otca zo života dieťaťa, pričom sa ešte aj vršila na dieťati za pozitívne prejavy voči otcovi a jeho rodine. Navrhovateľka žiadala v tomto konaní znalecký posudok k príjmom povinného z vyživovacej povinnosti, a keďže znalecký posudok nevyšiel podľa jej predstáv, tak navrhuje, aby ho súd nebral do úvahy. Navrhovateľka sa nesprávala korektne ani ako manželka, ani ako matka, dieťa trestala výlučne za to, že osoba povinná platiť výživné je v kolónke otec, pričom dieťa sa nevedelo brániť. Celé rozhodné obdobie bolo pre bývalého manžela veľmi emočne náročné a traumatizujúce, pretože on do manželstva vstupoval z dôvodu hlbokej citovej náklonnosti, doteraz nepochopil, čo sa udialo, a prečo zvolila navrhovateľka taký postup, ako zvolila. Právna zástupkyňa otca navrhovateľky poznamenala, že sa ešte nestretla s takým zlým prístupom matky k dieťaťu, ktoré je dohnané do úplne afektívneho plaču, ktorá používa vulgarizmy smerom k ročnému dieťaťu. Právna zástupkyňa manžela navrhovateľky citovala časť zo ZP č. 2/2022 a č. 5/2022 str. 90 v konaní, ktoré bolo vedené Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 9P/38/2020, s ktorým sa konajúci súd oboznámil (viac v odseku 27. tohto odôvodnenia). Ďalej uviedla, že v danom prípade nie je možné vychádzať z hypotetickej potenciality príjmu u človeka, ktorému sa rozpadol de facto celý osobný život, ktorý, bez súdu, by nemal s dieťaťom. Povinný absolvoval 6 rokov pojednávania, inicioval konania, aby vôbec mohol byť rovnocenným rodičom. Nie je možné dosahovať príjem v situácii, že ak chcel byť s dieťaťom, čo pre bývalého manžela bola priorita, pretože už bol konfrontovaný s absurdným prístupom zo strany navrhovateľky, vrátane šikanózneho správania, vrátane volania polície, trestných oznámení. Nemohol byť v takej psychickej pohode, aby sa vedel sústrediť na duševnú prácu. Dochádzal 3x do týždňa za dieťaťom z B. do X., aby vôbec mohol byť so svojim synom za toto rozhodné obdobie. Je časovo nereálne, aby vykonával prácu, ako by si želala navrhovateľka. Pri určovaní manželského výživného sa neskúma len finančná stránka veci, nakoľko je nutné vnímať aj v kontexte vzájomné správanie sa oboch manželov. Správanie navrhovateľky bolo dlhodobo v rozpore s dobrými mravmi, ešte na to zneužívala dieťa, blokáciu kontaktu otca s dieťaťom na akési nejaké vybavovanie svojich interpersonálnych problémov voči bývalému manželovi. Navrhovateľka v tomto

konaní prezentovala, že ona prispieva svojim rodičom na bývanie v rozhodnom období, a zároveň následne tvrdila, že jej finančne vypomáhajú. To, že rodičia bývalému manželovi vypomáhali, nebolo sporné ani v predošlých konaniach, a navrhovateľka mala o tom vedomosť, nakoľko aj za krátke obdobie manželstva, títo rodičia jej bývalého manžela, hoci sú starobní dôchodcovia, zobrali účastníkov konania, ešte ako manželov, na dovolenku. K autu na lízing sa vyjadroval aj bývalý manžel navrhovateľky, že mal 18 rokov staré auto. Bolo kúpené kvôli práci, aj kvôli cestovaniu za synom.

45. Právna zástupkyňa manžela navrhovateľky v záverečnej reči na pojednávaní dňa 13.12.2023, predniesla konajúcemu súdu, že celkové správanie navrhovateľky k manželovi v rozhodnom období, k samotnému manželstvu, aj k spoločnému maloletému dieťaťu, nemožno nazvať inak, než ako správanie v rozpore s dobrými mravmi. Povinný bol obmedzovaný bezdôvodne v kontakte s maloletým dieťaťom, kedy bola nutná ingerencia súdu. Povinný uprednostnil udržanie vzťahu medzi ním a synom, a toto malo dopad aj na jeho schopnosť dosahovať príjem. Je objektívne nemožné sústrediť sa na prácu v situácii, keď musel riešiť súdne konania osobného charakteru, emočne vyčerpávajúce, keď bol konfrontovaný s ďalšími osočujúcimi tvrdeniami, doslova fabuláciami zo strany manželky, bol obviňovaný z užívania drog, nevhodných podmienok, boli podávané trestné oznámenia len za účelom znemožnenia kontaktu povinného ako otca s maloletým dieťaťom. Pokiaľ by povinný vedel, čomu bolo vystavené ich maloleté dieťa u matky, nikdy by nesúhlasil so zverením do výlučnej starostlivosti. Povinný je nezamestnateľný, nakoľko nikto zamestnaný u zamestnávateľa by si nemohol dovoliť mať také výpadky, aké musel mať povinný výlučne z dôvodu, že chcel, resp. mu bolo umožnené, vďaka súdnemu rozhodnutiu, stretávanie s maloletým dieťaťom, pričom bolo preukázané, že išlo o svojvoľné rozhodnutie navrhovateľky. Okrem nemožnosti sústrediť sa na prácu, venovať sa pracovným povinnostiam, dosahovať príjem, boli s tým spojené aj ďalšie finančné náklady, a nie malé, na to, aby vôbec dochádzal povinný ako otec za maloletým deťom. V danom prípade nie je na mieste vychádzať z nejakých hypotetických príjmov a potenciality príjmov na strane povinného už len z toho dôvodu, že on sa nezbavil firmy, on nešiel na úrad práce, on sa snažil v rámci danej situácie, v rámci svojich, v tej dobe mentálnych, možností dosahovať príjem, ako bolo uvedené, resp. vysvetlené, z akého dôvodu túto možnosť nemal. Povinný svoje príjmy riadne zdokladoval, súdu predložil výpisy z bankového účtu aj daňové priznania za súdom požadované obdobie. Na základe návrhu navrhovateľky bolo dokonca vykonané znalecké dokazovanie, ktoré nie je neobvyklé v konaniach tohto druhu. Keďže znalecké dokazovanie nedopadlo podľa očakávaní navrhovateľky, ktorá odmietala reflektovať objektívne príčiny na strane povinného, tak argumentujú potencialitou príjmov. Potom je otázne, prečo sa znaleckým odkazovaním predlžovalo konanie, prečo sa tým zaťažoval súd, aj povinný. Znalkyňa v ZP č. 3/2021 na str. 21 uviedla, že príčiny poklesu príjmu povinného nie sú známe, že môžu mať osobný charakter podnikateľa, ale môže ísť ak o objektívne príčiny. Objektívne príčiny je nutné vnímať ako správanie sa účastníkov konania v kontexte plnenia si nejakých vzájomných povinností s tým, že povinný vstupoval do manželstva s cieľom, aby to manželstvo nejakým spôsobom fungovalo. Navrhovateľka sa rozhodla tento vzťah zo dňa na deň ukončiť, odišla spôsobom, akým odišla. Napriek tomu, že je tu preukázateľný rozpor s dobrými mravmi, v záujme uzavrieť toto konanie, aby neboli účastníci ďalej týmto zaťažovaní, bol povinný z vyživovacej povinnosti ochotný, v rámci kompromisu, zaviazat sa na úhradu výživného vo výške 100,- eur napriek tomu, že to nekorešponduje s jeho objektívnymi možnosťami a príjmami v rozhodnom období. Navrhovateľka v čase spolužitia s povinným z vyživovacej povinnosti nespochybňovala výpomoc rodiny povinného. Skutočnosť, že to aktuálne spochybňuje, je len jej účelovým argumentom. Navrhovateľka modifikovala svoje výdavky opäť účelovo v rámci tohto konania, a svoje výdavky ani nepreukázala. Pokiaľ súd rozhodne tak, že prizná výživné na manželku, aj keď to bývalý manžel navrhovateľky a jeho právna zástupkyňa nepovažujú za správne, tak v súlade s vyjadrením povinného, tento je ochotný akceptovať výšku 100,- eur s tým, že požiadali o možnosť úhrady výživného v splátkach.

46. V priebehu konania prejavila navrhovateľka ochotu uzavrieť zmier v prípade, že jej bývalý manžel sa zaviazal zaplatiť jej manželské výživné vo výške 200,- eur mesačne (podaním zo dňa 29.1.2020) za obdobie od podania návrhu až do zániku ich manželstva. Podaním zo dňa 19.2.2020 prejavil bývalý manžel navrhovateľky ochotu uzatvoriť zmier, ktorým by sa zaviazal privievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 50,- eur mesačne. Na pojednávaní dňa 13.12.2023 prejavil ochotu uzatvoriť zmier s tým, že sa zaviazal zaplatiť navrhovateľke manželské výživné v sume 100,- eur mesačne za rozhodné obdobie tvrdiac, že hoci je to suma nad rámec výsledkov znaleckého dokazovania, keďže znalkyňa nevyhlásila objektívne príčiny zníženia jeho príjmu, ale chcel by celé toto konanie ukončiť.

47. Z oznámenia Obvodného oddelenia Policajného zboru PZ v Piešťanoch zo dňa 20.06.2022 súd zistil že v období rokov 2017 až 2019 podala navrhovateľka voči bývalému manželovi jedno trestné oznámenie pre prečin výtržníctva, vedené pod ČVS: ORP-2323/PN- TT-2017, ktoré bolo odovzdané na priestupkové konanie postupom podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. V rovnakom období podal bývalý manžel navrhovateľky jedno trestné oznámenie pre prečin ohovárania, vedené pod sp. zn. ČVS: RORP-2386/PN-TT-2017, o ktorom bolo rozhodnuté podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku (odovzdaním príslušnému orgánu na prejednanie priestupku alebo iného správneho deliktu - pozn. súdu).

48. Po oboznámení sa s podstatnou časťou spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/130/2017 súd zistil, že:

- predmetom konania bola úprava práv a povinností rodičov F.. P. Z.A. X.. a D.. T.. L. Z. k maloletému Z. Z.;
- uznesením č. k. 9P/130/2017-75 zo dňa 14.11.2017 v spojení s pozmeňujúcim uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/17/2018-147 zo dňa 28.2.2018 ako odvolacieho súdu nariadil súd neodkladné opatrenie, ktorým ponechal maloletého Z. Z. v starostlivosti matky, uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným v sume 150,- eur mesačne. Úprava styku otca s maloletým v nariadenom neodkladnom opatrení bola zmenená rozhodnutím odvolacieho súdu tak, že otec bol oprávnený stýkať sa s maloletým každý utorok a štvrtok v čase od 17,00 hod do 19,00 hod. každú párnú sobotu a každú nepárnú nedeľu od 9.00 hod do 11.00 hod tak, že maloletého si prevezme v určenom čase v detskom kútiku obchodného domu Aupark Piešťanoch a na rovnakom mieste matke po skončení styku maloletého vráti. Matka bola povinná maloletého na stretnutie s otcom riadne pripraviť a v určenom čase otcovi odovzdať a otec bol povinný v určenom čase maloletého matke vrátiť. Rodičia boli povinní bezodkladne sa vzájomne informovať, ak nastane prekážka realizácie styku. V prípade odpadnutia styku z dôvodov na strane matky alebo maloletého bola matka povinná bezodkladne, najneskôr v lehote 8 dní od odpadnutia prekážky, poskytnúť otcovi náhradný termín styku;
- uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/130/2017-276 zo dňa 30.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave ako odvolacieho súdu č. k. 25CoP/30/2019-366 zo dňa 30.4.2019 zmenil súd predchádzajúce uznesenie Okresného súdu Piešťany o neodkladnom opatrení č. k. 9P/130/2017-75 zo dňa 14.11.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/17/2018-147 zo dňa 28.2.2018 v časti úpravy styku otca s maloletým Z.A. tak, že otec bol oprávnený stýkať sa s maloletým Z. s účinnosťou od vykonateľnosti uznesenia každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v sobotu a v nedeľu v čase od 9.00 hod do 19.00 hod. tak, že v určenom čase si maloletého prevezme a po ukončení styku odovzdá matke v detskom kútiku obchodného domu Auparku v Piešťanoch. Matka bola povinná maloletého na stretnutie s otcom riadne pripraviť a v určenom čase jeho otcovi odovzdať;
- lekárka pre deti a dorast, MUDr. Šimovičová, v lekárskej správe zo dňa 27.9.2017 skonštatovala, že záujem zo strany otca o pravidelný styk s dieťaťom je veľmi silný;
- rodičia navrhovateľky, s ktorými táto býva v spoločnej domácnosti, platili za obdobie od 19.4.2017 do 18.4.2018 za dodávku zemného plynu sumu 160,12 eura vrátane DPH, čo vyplýva z faktúry SPP zo dňa 23.4.2018. Od 1.9.2018 platili rodičia navrhovateľky mesačne zálohové platby na úhrady spojené s užívaním bytu v X. sumou 70,- eur, čo vyplýva aj z predpisu mesačných záloh, vyhotoveného dňa 27.7.2018 I. L. - PSSB, správcom bytového domu na B. XXX V. X., za elektrinu platili 25,- eur mesačne, či vyplýva z faktúry dodávateľa elektriny MAGNA ENERIA a.s. zo dňa 26.1.2018;
- navrhovateľka zaplatila za plávanie a cvičenie s maloletým Z. dňa 19.10.2018 55,- eur za Baby Swim a 22,- eur za Baby Gym. Dňa 24.4.2018 zaplatila navrhovateľka mestu X. miestny poplatok za komunálny odpad v sume 53,28 eura za rok 2018 za seba aj za maloletého Z.;
- Okresný súd Piešťany rozsudkom sp. zn. 9P/130/2017 zo dňa 17.9.2019 rozhodol o úprave výkonu rodičovských práv a povinností účastníkov konania k maloletému Z. na čas do rozvodu tak, že schválil rodičovskú dohodu, ktorou sa zaviazal otec prispievať na výživu maloletého Z. výživným vo výške 200,- eur mesačne s účinnosťou od 13.9.2017 do 7.7.2019 (na čas do rozvodu účastníkov konania - pozn. súdu), dlh na splatnom výživnom v celkovej výške 1.030,06 eura sa zaviazal otec splácať mesačnými splátkami spolu s bežným výživným vo výške 100,- eur mesačne až do úplného vyrovnania dlhu s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky malo za následok splatnosť celého plnenia. Týmto rozsudkom zároveň zrušil súd uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/130/2017-75 zo dňa 14.11.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/17/2018-147 z 28.2.2018 a uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 9PC/130/2017-276 z 30.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 25CoP/30/2019-366 z 30.4.2019. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.9.2009.

49. Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 13P/55/2021-41 zo dňa 18.6.2021 zamietol návrh otca, doručený súdu dňa 20.5.2021, na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým tento chcel predbežne upraviť styk otca s maloletým Z. v období od 1.7.2021. Návrh zamietol súd ako nedôvodný s tým, že skutočnosti tvrdené otcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia majú význam, a budú zohľadnené zo strany súdu v rámci prebiehajúceho konania vo veci samej, t. j. v rámci konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, čo si však vyžadovalo vykonanie rozsiahlejšieho dokazovania, ktoré presahuje zákonné možnosti súdu v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.7.2021.

50. Uznesením č. k. 9P/91/2021-31 zo dňa 29.10.2021 zamietol súd ďalší návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, doručený súdu dňa 22.10.2021, ktorým sa tento opätovne domáhal predbežnej zmeny úpravy styku s maloletým Z.. Súd návrh zamietol z dôvodu, že navrhovateľ neosvedčil dodatočným spôsobom splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom súd sa stotožnil s názorom kolízneho opatrovníka maloletého, ktorý nepovažoval za potrebné riešiť formou neodkladného opatrenia, keďže vo veci samej, vedenej pod sp. zn. 9P/38/2020 bol ustanovený znalec z odboru psychológia za účelom vypracovania znaleckého posudku s tým, že v rámci konania vo veci samej sa bude podrobne zaoberať súd podstatnými otázkami vo vzťahu k potrebe zmeny úpravy styku s maloletým, v ktorom konaní vykoná aj rozsiahle dokazovanie, a až po jeho vyhodnotení rozhodne vo veci v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Dovtedy považoval súd akýkoľvek zásah do práv a právom chránených záujmov účastníkov bez preukázanej alebo osvedčenej bezprostredne hrozacej ujmy za neadekvátny a neodôvodnený. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.1.2022 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 26CoP/98/2021-56 zo dňa 10.2.2022.

51. Návrhom zo dňa 10.2.2021, doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 10.02.2021, vedenom pod sp. zn. 9Em/1/2020, sa domáhala matka maloletého Z. výkonu rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 3 P/175/2017-268 zo dňa 5.6.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.7.2019, na základe ktorého otec maloletého opakovane neodovzdal maloletého Z. matke v stanovenom termíne. Uznesením č. k. 9Em/1/2021-60 zo dňa 28.5.2021 súd konanie zastavil a rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Zastavujúce uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.6.2021. Konanie súd zastavil z dôvodu, že zo správy kolízneho opatrovníka mal za preukázané, že maloletý Z. bol povinným odovzdaný oprávnenej matke v mieste bydliska dieťaťa, pričom aj ďalší termín stretnutia maloletého s povinným prebehol riadne, v zmysle právoplatného rozsudku, na základe čoho dospel súd k záveru, že zo strany povinného došlo k dobrovoľnému plneniu povinností, a je predpoklad, že v budúcnosti bude zo strany povinného dochádzať k dobrovoľnému plneniu vykonateľného rozhodnutia, a preto konanie súd zastavil.

52. Zo spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9Em/1/2021 súd zistil, že predmetom konania bol výkon rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého Z., styk s maloletým vo vzťahu k maloletému, konkrétne výkon rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P/175/2017-268 zo dňa 5.6.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.7.2019. Výkon rozhodnutia navrhla matka maloletého podaním zo dňa 28.2.2022 tvrdiac, že otec pravidelne nevracal maloletého Z. v stanovený čas a hodinu, ale svojvoľne, podľa svojho uváženia. Prvý návrh na výkon rozhodnutia z tohto dôvodu podala navrhovateľka dňa 10.2.2021, avšak po jeho podaní otec maloletého Z. napokon matke vrátil, a súd konanie o výkon rozhodnutia uznesením č. k. 9Em/1/2021-60 zo dňa 28.5.2021 zastavil. Nakoľko otec opätovne prestal plniť svoje povinnosti vyplývajúce pre neho z predmetného rozsudku, keďže dieťa viackrát nevrátil matke v stanovený čas, ale až o niekoľko dní neskôr, pričom nevrátenie dieťaťa odôvodňoval v SMS-správach neakceptovateľnými dôvodmi, pristúpila navrhovateľka k podaniu ďalšieho návrhu na výkon rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu vykonala dňa 9.11.2021 o 20.10 hod. matka maloletého oznámenie na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Piešťanoch, kde uviedla, že jej bývalý manžel jej mal dňa 9.11.2021 o 18.30 hod. odovzdať maloletého Z., čo však bývalý manžel v uvedenom čase neurobil. Na jej neúspešný telefonát reagoval SMS-správou v znení: „Volala si, všetko je v poriadku, večeríme.“, na čo zareagovala SMS-správou, aby syna priviezol tak, ako je uvedené v rozhodnutí súdu, na čo on už nereagoval, a syna nepriniesol. Dňa 14.11.2021 urobila matka podobné oznámenie na polícii s tým, že maloletého jej bývalý manžel neodovzdal dňa 9.11.2021 o 18.30 hod. Až 14.11.2021 o 16.50 hod. je odpísal, že bol v kontakte s osobou pozitívnou na Covid-19, že z NCZI mu oznámili, že keď nebude mať test, musí byť v karanténe, a preto maloletého Z. nevrátil matke do 14.11.2021. ÚPSVaR Piešťany oznámil súdu na jeho žiadosť, že matka maloletého opakovane informovala úrad o nedodržaní termínov odovzdania maloletého dieťaťa matke jeho otcom, pričom úrad

uviedol termíny, kedy tomu tak bolo. ÚPSVaR poznamenal, že rodičia medzi sebou od septembra 2017 nedokážu konštruktívne komunikovať, čo opakovane riešil úrad práce sociálnych vecí a rodiny formou odporúčaní na psychológa, mediátora, a pod., avšak bezvýsledne. povinný mal za to že matka objektívne nehodnotí skutočnosti, ktoré v jednotlivých prípadoch bránili otcovi bol to uznanie maloletého včas pričom poznamenal, že matka prípadné neskoršie odovzdanie maloletého vždy rieši neprimerane keďže sama uviedla, že tieto skutočnosti nahlasuje na políciu.

53. Súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že Okresný súd Piešťany pod sp. zn. 6P/38/2022 viedol návrh F. P. Z., X.. na zvýšenie výživného pre maloletého Z., ktorý bol doručený súdu dňa 21.3.2022. Predmetnú vec spojil súd uznesením zo dňa 10.6.2022 na spoločné konanie s vecou vedenou Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 9P/38/2020 s tým, že spoločné konanie bude vedené pod sp. zn. 9P/38/2020.

54. Po oboznámení sa s podstatnou časťou spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/38/2020 súd zistil, že:

- povinný ako otec mal. Z. navrhol rozšíriť jeho styk a maloletým Z.H.. Konanie začalo doručením návrhu súdu dňa 14.11.2019;

- uznesením č. k. 9P/38/2020-442 zo dňa 10.6.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.6.2022, začal súd konanie vo veci uloženia výchovného opatrenia. Uznesenie odôvodnil súd vzhľadom na výsluch znalkyne PhDr. Piačkovej, ktorá navrhla súdu užšiu spoluprácu s ÚPSVaR a prípadne špeciálnymi centrami na podporu rodín s deťmi so špeciálnymi problémami, čo bolo potrebné na zvládanie rodičovskej role s ohľadom na záujem maloletého, ako aj s ohľadom na každého z rodičov. Súd mal za to, že bolo potrebné uložiť výchovné opatrenie nad maloletým Z., a to povinnosť maloletého a jeho rodičov podrobiť sa sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu za účelom obnovy komunikácie rodičov maloletého;

- prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany uznesením č. k. Pv 390/21/2204-15 zo dňa 27.5.2022, na základe sťažnosti D.. T.. L. Z., zrušila uznesenie vyšetrovatelky Okresného riaditeľstva PZ Trnava, Odboru kriminálnej polície, 3. oddelenia vyšetrovania, Piešťany zo dňa 29.3.2022, ČVS: ORP-1262/3-VYS-TT-2021, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a uložila vyšetrovatelke, aby vo veci znovu konala a rozhodla. Z odôvodnenia rozhodnutia prokurátorky vyplýva, že predmetného skutku sa mala dopustiť matka maloletého Z. Z. od presne neustáleného času roku 2020 najmenej do 19.8.2021 v X. na B. R. a na iných miestach tak, že táto so zámerom vyvolania strachu, stresu a citovým vydieraním k maloletému opakovane sa hrubo správala tým, že po ňom neprimerane silne kričala, vulgárne pred ním a aj jemu vulgárne nadávala, a citovo ho vydierala tým, že po ňom kričala, že ho zbalí a pôjde preč, čím maloletému spôsobovala najmenej psychické utrpenie. Oznamovateľom spáchania predmetného skutku bol D.. T.. L. Z., ktorý predložil vyšetrovateľovi zvukové nahrávky na USB-kľúči, ktorý mu mali odovzdať jeho rodičia, V. Z. a D. Z., z ktorých je zrejmé, že správanie matky k maloletému má charakter absolútne nekontrolovaného amoku a záchvatov hnevu voči nevinnému dieťaťu. Prokurátorka poukázala na závery znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia, u odvetvia klinická psychológia detí, PhDr. Martiny Piačkovej, podľa ktorého, ak by sa potvrdila autenticnosť nahrávok, ktoré predložil oznamovateľ, matka v predmetných nahrávkach vyvoláva o maloletého pocit viny, strach, že ju stratí, kára ho za prejavovanú lásku voči starej matke zo strany otca. Zo strany matky by išlo o emocionálne nezvládnutie situácie, ktoré si v danom rozpoložení táto ani nemusela uvedomovať. Napriek tomu, že výchova a starostlivosť o dieťa s poruchami správania, s afektívnymi rozladami a zvažovanou poruchou autistického spektra je náročná, konanie matky zaznamenané na predmetných audionahrávkach môže zo psychologického hľadiska u maloletého vyvolávať obavy z opustenia, úzkostné ladenie, strach, zvýšené napätie, precitlivosť a dráždivosť. Maloletý môže zároveň pociťovať vinu za to, že prejavuje kladne city voči otcovi a starým rodičom z jeho strany;

- Okresný súd Piešťany rozsudkom č. k. 9P/38/2020-730 zo dňa 27.10.2022, okrem iného zveril súd maloletého Z. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, otca zaviazal prispievať na výživu maloletého Z. výživným vo výške 200,- eur a nariadil výchovné opatrenie, ktorým uložil obom rodičom (účastníkom tohto konania - pozn. súdu) povinnosť podrobiť sa sociálnemu a psychologickému poradenstvu v špecializovanom zariadení TENENET o.z. za účelom obnovenia rodičovskej komunikácie v rozsahu 20 hodín rodičom počas 6-tich mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd zveril maloletého Z. do striedavej osobnej starostlivosti, pričom prihliadol aj na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, aj na výsledky znaleckého dokazovania, podľa ktorého obaja rodičia disponujú dostatočnými osobnostnými predpokladmi na zabezpečenie komplexnej starostlivosti o maloletého, pričom v prípade zverenia maloletého Z. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov odporúčala

kratšie, týždňové intervaly. V odseku 33. odôvodnenia rozsudku súd uviedol, že absencia či horšia úroveň komunikácie medzi rodičmi nemôže viesť sama osebe k vylúčeniu striedavej starostlivosti, pretože by išlo o ústupok vzájomnej rivalite rodičov, a otváral by sa priestor na zneužitie postavenia rodiča, ktorý mal doteraz dieťa v starostlivosti, v danom prípade matky. Súd mal za preukázané, že matka bez súhlasu otca zmenila bydlisko maloletého presťahujúc ho z B. do X., t. j. do mesta vzdialeného približne 90 km, pričom otec za účelom výkonu svojich rodičovských práv v zmysle pôvodného rozsudku Okresného súdu Bratislava I bol nútený dochádzať pravidelne za maloletým do X., znášajúc takto jednostranne zvýšené náklady na dopravu, pričom prepravou maloletého bol tiež znížený komfort maloletého, ako aj kvalita styku otca s maloletým. Uvedené dôsledky nemôže zmeniť ani skutočnosť, ktorú uvádzala matka, t. j. že bola nútená odísť pre správanie otca z jeho domácnosti do domácnosti rodičov v X., pretože nemala prostriedky na zabezpečenie domácnosti v B.. Uvedená situácia spôsobená matkou potom bezprostredne prispela k zníženiu kvality komunikácie medzi rodičmi, a spôsobovala ich konflikty, keď súd uvádzané tvrdenia matky o negatívnom správaní otca nemal za preukázané, uvádzajúc, že rodičia boli deň pred odchodom matky na spoločnej večeri. Premiernením maloletého, napriek nesúhlasu otca, pristúpila matka k radikálnemu riešeniu zmeny bydliska maloletého, značne vzdialeného od prostredia, v ktorom od narodenia vyrastal. Touto zmenou bol otec ukrátený na svojich rodičovských právach, a keďže nositeľmi rodičovských práv a povinností sú rovnako obaja rodičia, rozhodnutie matky uzurpovať si právo rozhodovať o podstatných veciach (zmena bydliska) týkajúcich sa maloletého, súd neschvaľuje, pričom v prípade, ak by sa rodičia nedohodli na zmene bydliska, bolo by dôvodným v konaní vyvolanom z dôvodov vyplývajúcich z ustanovenia § 35 Zákona o rodine posúdiť rozhodnutie a konanie matky zmeniť maloletému pobyt posudzujúc jeho najlepší záujem. Súd poukázal pritom na skutočnosť, že aj samotné zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti môže byť impulzom na posilnenie komunikácie a spolupráce rodičov, čo bolo dôvodom pre nariadenie výchovného opatrenia rodičom. K výchovnému opatreniu uviedol súd (najviac v odseku 54. rozsudku) súd uviedol, že bez návrhu začal konanie o uloženie výchovného opatrenia za účelom zlepšenia komunikácie rodičov (účastníkov tohto konania - pozn. súdu), prihliadnuc na skutočnosť, že pre matku by bolo prínosné podstúpiť poradenstvo, ktorého predmetom by bolo zvládanie záťažových situácií, ďalej kvalita komunikácie rodičov, a že si to vyžaduje záujem maloletého Z.. Z odseku 44. odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že matka (navrhovateľka v tomto konaní - pozn. súdu) od septembra 2022 je zamestnaná na pozícii výchovný asistent, pričom jej bola vyplatená mzda s príplatkami vo výške 700 eur (v čistom - pozn. súdu). Matka býva spolu s jej rodičmi a mal. Z. v domácnosti rodičov v ich 3,5-izbovom byte, ktorým na náklady na domácnosť prispieva kúpou potravín mesačne v sume 70,- eur. Obaja rodičia sú starobní dôchodcovia, jej matka má dôchodok približne vo výške 400,- eur mesačne a otec okolo 600-700 eur mesačne. Okrem nich v tejto domácnosti nik iný nebýva. Majetok výraznejšej hodnoty matka žiaden nevlastní, dlhy nemá žiadne;

- rozsudok č. k. 9P/38/2020-730 zo dňa 27.10.2022 bol v rámci odvolacieho konania potvrdený v prevažnej napadnutej časti rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26CoP/6/2023 zo dňa 8.3.2023, a zrušený bol iba vo výroku XII. o zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného otcovi, vo výroku XIII. o zrušení neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/74/2022-38 zo dňa 1.7.2022 s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a vo výroku XIV., ktorým rozhodol súd prvej inštancie, že o náhrade trov konania rozhodne samostatným uznesením;

- ani súd prvej inštancie, ani odvolací súd sa nezaoberali podrobne obsahom audionahrávok, ktoré mali preukazovať nevhodné správanie matky (navrhovateľky v tomto konaní - pozn. súdu) k maloletému synovi, ktoré predložil otec (povinný na výživné v tomto konaní - pozn. súdu) aj prokuratúre. Obsah týchto nahrávok bol však sčasti analyzovaný súdom ustanovenou znalkyňou z odvetvia psychológia, ktorá si pribrala na účely vyhotovenia znaleckého posudku ako konzultantku aj znalkyňu z odvetvia psychiatria, ktorá posudzovala osobnosti rodičov aj maloletého dieťaťa za účelom rozhodnutia súdu, či je možné zveriť maloletého Z. do striedavej starostlivosti oboch rodičov.

55. Súd uznesením č. k. 9Em/1/2022-66 zo dňa 27.5.2022 nariadil výkon rozhodnutia: rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 3 P/175/2017-268 zo dňa 5.6.2019, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoE/76/2022-161 zo dňa 30.5.2023. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení skonštatoval, že súd prvej inštancie svojím nesprávnym postupom znemožnil otcovi ako povinnému, aby uskutočňoval práva patriace mu v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia zrušeného uznesenia súdu prvej inštancie nebolo možné zistiť prečo neprihliadol súd na argumentáciu otca, a prečo sa ňou nezaoberal. Predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí je aktívna účasť súdu ešte pred samotným nariadením výkonu

rozhodnutia zameraná na dobrovoľné plnenie povinností, vyplývajúcich z právoplatného rozhodnutia, ktorým boli upravené vzájomné práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu.

56. Súčasťou spisov vo veci výkonu rozhodnutia v časti úpravy styku s maloletým je aj rozsiahla SMS-komunikácia medzi účastníkmi konania o dôvodoch, pre ktoré otec nepriniesol maloletého matke v termíne stanovenom rozsudkom o rozvode ich manželstva. Obsah týchto SMS-správ svedčí aj o nedobrom vzájomnom vzťahu rodičov maloletého dieťaťa, t. j. účastníkov tohto konania o určenie manželského výživného.

57. Súd vec právne posúdil nasledovne:

58. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“ alebo „Zákon o rodine“ v príslušnom tvare), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

59. Podľa § 72 ods. 1 ZR, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

60. Podľa § 72 ods. 2 ZR, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

61. Podľa § 72 ods. 3 ZR, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci sústavnú opateru.

62. Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

63. Podľa § 75 ods. 2 ZR, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

64. Dobré mravy nie sú zákonom výslovne definované. Rozumieme nimi nepísané pravidlá slušnosti, tolerancie, poctivosti a ľudskosti, mravné princípy na danom mieste a čase akceptované spoločnosťou, ktoré súd posudzuje v kontexte konania účastníkov v každom konkrétnom prípade individuálne. Z dostupnej judikatúry možno usúdiť, že pre nepriznanie výživného pre rozpor s dobrými mravmi nestačí len nevdornosť oprávneného, prípadne nezáujem dieťaťa o rodiča. Vyžaduje sa také správanie, ktoré svojou intenzitou a závažnými dôsledkami je možné objektívne posúdiť ako porušovanie dobrých mravov, napr. priznanie výživného oprávnenému plnoletému, ktorý si výživu zabezpečuje z vlastných zdrojov, určenie vyživovacej povinnosti deťom voči rodičom, ktorí sa o ne vôbec nestarali, nezaujímalí, prípadne ich opustili (BÁNOS, R., Zákon o rodine, Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex, 2015, str. 244).

65. Podľa § 76 ods. 1 ZR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

66. Podľa § 76 ods. 2 ZR, proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

67. Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

68. Podľa § 63 ods. 1 a 2 ZR, (1) rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. (2) U rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

69. Podľa § 155 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“ alebo „Civilný mimosporový poriadok“ v príslušnom tvare), konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína len na návrh.

70. Podľa § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú osoba oprávnená na výživné a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

71. Podľa § 24 CMP konanie je začaté doručením návrhu na začatie konania súdu alebo vydaním uznesenia o začatí konania.

72. Podľa § 2 ods. 1 a 2 CMP, (1) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. (2) Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

73. Podľa čl. 6 CMP, súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

74. Súd je povinný zistiť skutočný stav veci (§ 35 CMP). Súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 36 CMP).

75. Podľa § 217 ods. 1, prvá veta zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

76. Vykonaným dokazovaním listinami, a to sobášnym listom, rodným listom maloletého Z., oboznámením sa podstatnou časťou spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3P/175/2017, predovšetkým s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P/175/2017-268 zo dňa 5.6.2019, výpismi z účtov navrhovateľky, potvrdením Tatra banky, a.s. o zostatku na účte navrhovateľky k 4.7.2018, potvrdeniami o poberaní rodičovského príspevku za roky 2017 a 2018, potvrdeniami o poberaní prídavku na dieťa za roky 2017 a 2018, lustráciami v Sociálnej poisťovni, záverečnou správou z mediácie, výpismi z účtu bývalého manžela navrhovateľky vedenom v ČSOB zálohovým predpisom Bytkomfortu-BA a.s. zo dňa 15.8.2017, rozhodnutím o dani z nehnuteľnosti, nedoplatkom vyúčtovaným SPP, účtovnými závierkami spoločnosti DAVANITA s. r. o. zostavenými k 31.12.2016 a k 31.12.2017, daňovými priznaniami k dani z príjmov právnickej osoby za roky 2017 a 2018 daňovým priznaním k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2017, výpisom zo živnostenského registra ohľadom bývalého manžela navrhovateľky, výpisom z LV č. XXXX pre kat. úz. Q. F., obec B. - mestská časť Q. F., osvedčením o evidencii vozidla, ZP č. 2/2022 /MP/ a č. 5/2022 /L'S/ znalkyne PhDr. Martiny Piačkovej, čestnými prehláseniami X. K., T. Š., manželov B., X. Q. a manželov Z., výpisom z obchodného registra ohľadom spoločností DAVANITA s. r. o. a EUROPA REAL, s.r.o., správami Obvodného oddelenia PZ SR Piešťany, podstatným obsahom spisov Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/130/2017 a sp. zn. 9P/38/2020, obsahom uznesenia Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/91/2021-31 zo dňa 29.10.2021, uznesenia Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/55/2021-41 zo dňa 18.6.2021, podstatným obsahom spisov Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9Em/1/2020 a sp. zn. 9Em/1/2021, ďalším obsahom spisového

materiálu, znaleckým dokazovaním znalkyňou Ing. Miriam Šefčíkovou, PhD. z odboru ekonómia a manažment, z odvetví účtovníctvo a daňovníctvo, ako aj výsluchmi a vyjadreniami účastníkov konania a ich právnych zástupcov, mal súd za preukázané, že účastníci konania uzatvorili dňa 17.9.2016 manželstvo, z ktorého sa im narodil syn Z. dňa 28.2.2017. Navrhovateľka opustila dňa 25.7.2017 spoločnú domácnosť v byte jej manžela, nachádzajúceho v B., a presťahovala sa k svojim rodičom do obce L. pri X., pričom v súčasnosti býva navrhovateľka s maloletým Z. a so svojimi rodičmi v byte rodičov v X.. V čase opustenia spoločnej domácnosti bola navrhovateľka ešte na materskej dovolenke s maloletým Z., materskú dávku poberala do 8.9.2017. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P/175/2017-268 zo dňa 5.6.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.7.2019. Iné deti účastníci konania nemajú, ani spoločné, ani z iných vzťahov. Nemajú ani inú vyživovaciu povinnosť.

77. Predmetom tohto konania bolo určenie manželského výživného na navrhovateľku zo strany jej vtedajšieho manžela, a preto rozhodným obdobím, za ktoré sa mohla domáhať navrhovateľka priznania manželského výživného od jej manžela, bolo obdobie od začatia tohto konania, t. j. od 24.10.2017, až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu právoplatnosti rozsudku o rozvedení ich manželstva t. j. do 7.9.2019 (§ 71 ods. 1, § 77 ods. 1 ZR). Povinnosti manželov byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, vytvárať zdravé rodinné prostredie a starať sa o spoločné deti nemožno však právne vynucovať, a preto odchod jedného z manželov zo spoločnej domácnosti je bežný jav, ktorý môže byť prechodného alebo dlhodobého charakteru, s ktorým zákon počíta aj v ust. § 71 ZR. Zákon o rodine predpokladá, že manželia si budú svoju vzájomnú vyživovaciu povinnosť plniť dobrovoľne, a pokiaľ to tak nie je, na návrh jedného z nich súd rozhodne tak, aby ich životná úroveň bola v zásade rovnaká. Počas tohto celého rozhodného obdobia príjem navrhovateľky pozostával z rodičovského príspevku a prídavku na dieťa spolu v sume necelých 239,- eur mesačne, a z výživného na maloletého Z. zo strany jeho otca, vtedajšieho manžela navrhovateľky v sume 150,- eur mesačne. Navrhovateľka bývala v rozhodnom období s maloletým Z. v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi v ich byte X.. Podľa jej vyjadrení, prispievala svojim rodičom na bývanie sumou 30,- eur až 40,- eur mesačne. Od rodičov však prijímala aj finančnú podporu, aj podporu v podobe bývania v ich byte. Žiadne dlhy nemala.

78. V rozhodnom období vykonával manžel navrhovateľky podnikateľskú činnosť zameranú predovšetkým na architektonické služby pričom túto činnosť vykonával ako SZČO pod obchodným menom pod obchodným menom: D. T. L. Z., s miestom podnikania E. X (zrejme E. - pozn. súdu), B. - Q. F., s prideleným IČO: 40105385, a aj ako spoločník a jediný konateľ spoločnosti DAVANITA s. r. o. so sídlom Šancová 98, Bratislava, IČO: 47210133, ktorá vznikla dňa 20.7.2013. Po celé roky je v dennom kontakte so svojím spolužiakom, kamarátom a kolegom, X. Q., s ktorým podniká pri vykonávaní činnosti autorizovaného architekta. Za rozhodné obdobie vykazoval manžel navrhovateľky čistý príjem z podnikania vo výške cca 700,- eur mesačne, pokles ktorého s predchádzajúcim obdobím vysvetľoval svojou traumou z nečakaného odchodu navrhovateľky a ich spoločného maloletého syna zo spoločnej domácnosti a častými cestami (spravidla trikrát týždenne) z B. do X. a späť, aby som vám mohol stretávať sa maloletým synom Z.. Aj z vyjadrení samotných účastníkov konania, z listinných dôkazov, ale predovšetkým znaleckým dokazovaním, mal súd dostatočne za preukázané, že príjmy bývalého manžela navrhovateľky z podnikania v rozhodnom období výrazne klesli, hlavne v roku 2018, a ešte viac v roku 2019. Argumentácia bývalého manžela navrhovateľky k jeho nízkemu príjmu z podnikania v rozhodnom období z dôvodov, 1.) že sa nemohol riadne sústrediť na prácu pre osobné problémy v súkromnom živote, že náhly a nevysvetlený odchod navrhovateľky s maloletým synom zo spoločnej domácnosti bol pre neho obrovským šokom, sklamaním a traumou predovšetkým pre nemožnosť byť v stálom kontakte s maloletým synom, 2.) že veľa času bol nútený tráviť cestou z B. do X. a späť niekoľkokrát týždenne, aby sa mohol stretávať so svojím synom Z., že by ho nikde žiadny zamestnávateľ nezamestnal, ak by zistil, že bývalý manžel navrhovateľky bude musieť opúšťať pracovisko skôr, aby mohol navštevovať svojho syna podľa rozhodnutia súdu, ktorým bolo upravený styk rodičov s maloletým, 3.) že pre odsťahovanie navrhovateľky zo spoločnej domácnosti do X., bez predchádzajúcej dohody manželov, mal navyše zvýšené výdavky na benzín v sume 200,- eur až 250,- eur mesačne, čo by mal súd, podľa jeho názoru zohľadniť pri určovaní manželského výživného, 4.) že náhly a dostatočne nevysvetlený odchod navrhovateľky zo spoločnej domácnosti, podávanie trestných oznámení na jeho osobu, keď tento nevrátil dieťa v stanovenom termíne, považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktorý vyhodnotil bývalý manžel navrhovateľky ako účelové a nekalé konanie z jej strany, ktorá, podľa jeho názoru, vstupovala do manželstva iba s úmyslom splodiť potomka, vyhodnotil súd ako nedostatočné pre nepriznanie manželského výživného v sume určenej

súdom. K týmto argumentom konajúci súd poznamenáva, že bývalý manžel navrhovateľky už po narodení maloletého Z. vo februári 2017, t. j. cca 5 mesiacov pred odchodom navrhovateľky zo spoločnej domácnosti, odchádzal z kancelárie, v ktorej poskytoval svoje služby architekta, v relatívne skorej hodine, aby sa mohol venovať svojmu synovi, a teda už vtedy netrávil veľa času v kancelárii, čo však neznamená, že nevykonával úkony súvisiace s podnikaním v domácom prostredí, keď syn spal, keďže v danom období dosahoval oveľa vyšší príjem, než v rokoch 2018 a 2019 napriek tomu, že fyzicky netrávil veľa času v kancelárii. K tvrdenej traume z náhleho odchodu navrhovateľky a maloletého syna zo spoločnej domácnosti konajúci súd poznamenáva, že znaleckým posudkom znalkyne PhDr. Piačkovej, vyhotoveného v konaní o úprave rodičovských práv, ktorý posudok predložila súdu samotná právna zástupkyňa bývalého manžela navrhovateľky, okrem iného, vyplýva, že obaja rodičia (účastníci konania o určenie manželského výživného - pozn. súdu) vykazujú nižšiu emocionálnu citlivosť (viac v odseku 27. tohto rozsudku). Ďalej súd poznamenáva, že vo väčšine prípadov rozpadov manželstva prežíva traumu minimálne jeden z manželov, čo však nemôže byť dôvodom, pre ktorý by mal niektorý z manželov prestať riadne plniť si svoje pracovné povinnosti v zamestnaní alebo v podnikaní. Nakoľko už v čase uzatvárania manželstva s navrhovateľkou jej bývalý manžel podnikal, nebol zamestnaný, tento si mohol svoj pracovný čas rozvrhnúť aj na hodiny strávené v domácom prostredí. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že v pracovné dni sa stretával manžel navrhovateľky s maloletým Z. 2x týždenne, a tvrdenie o nemožnosti riadne sa zamestnať danom prípade neobstojí o to viac, že po celú dobu vykonával podnikateľskú činnosť, pričom práve v hlavnom meste Bratislava ponúkajú zamestnávateľia svojim zamestnancom možnosť vykonávania práce v domácom prostredí, ako aj flexibilný pracovný čas. Súd zdôrazňuje, že v dnešnej dobe väčšina ľudí dochádza za prácou, a veľa z nich cestuje za prácou aj na väčšie vzdialenosti, než je vzdialenosť z B. do X. a späť.

79. Je zrejmé, že cestovanie bývalého manžela navrhovateľky za jeho synom 3 x do týždňa z B. do X. a päť v rozhodnom období výrazne narušilo jeho dovtedajší harmonogram, k čomu súd dodáva, že bývalý manžel navrhovateľky netrávil so synom každý deň, a teda čas, po ktorý s ním nebol, mohol efektívne pracovať, a dosiahnuť vyšší príjem než 700,- eur v čistom. Podávanie návrhov na súd o zmenu úpravy rodičovských práv k dieťaťu, ktoré podávali obaja rodičia, je v takýchto životných situáciách bežné, rovnako je častým javom, že bývalí manželia počas rozvodového konania, aj krátko po ňom, nevedia konštruktívne spolu komunikovať. Výnimočnými nie sú ani trestné oznámenia na bývalého manžela. V danom prípade podali trestné oznámenia obaja. Obsahom nahrávok, ktoré mali pritom preukazovať nevhodné, vulgárne a agresívne správanie navrhovateľky k maloletému Z. sa nezaoberal podrobne súd dokonca ani v konaní, v ktorom boli tieto nahrávky doložené, v ktorom rozhodoval súd o úprave rodičovských práv účastníkov k maloletému Z.. Pokiaľ by súd v tzv. poručenskom konaní ustálil, že navrhovateľka má na svojho maloletého syna výrazne nepriaznivý výchovný vplyv, alebo že by ho ohrozovala na jeho psychickom zdraví, tak súd by nezveril maloletého Z. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov rozsudkom č. k. 9P/38/2020-730 zo dňa 27.10.2022, ktorý bol v tejto časti potvrdený odvolacím súdom. Tým istým rozsudkom súd, okrem iného, aj nariadil výchovné opatrenie, ktorým uložil obom rodičom (účastníkom tohto konania - pozn. súdu) povinnosť podrobiť sa sociálnemu a psychologickému poradenstvu v špecializovanom zariadení TENENET o.z. za účelom obnovenia rodičovskej komunikácie v rozsahu 20 hodín rodičom počas 6-tich mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd vykonal v poručenskom konaní aj znalecké dokazovanie znalkyňou z odvetvia psychológie, ktorá si pribrala na účely vyhotovenia znaleckého posudku ako konzultantku znalkyňu z odvetvia psychiatria, a aj s prihliadnutím na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, súd v tzv. poručenskom konaní ustálil, že obaja rodičia disponujú dostatočnými osobnostnými predpokladmi na zabezpečenie komplexnej starostlivosti o maloletého syna.

80. Súd sa nestotožňuje s názorom bývalého manžela navrhovateľky, že by znaleckým dokazovaním v tomto konaní bolo preukázané, že jeho príjem z podnikania bol v čistom v priemere 700,- eur mesačne. Pozornosti konajúceho súdu totiž neuniklo, že od spoločnosti DAVANITA s. r. o. si nechal povinný vyplatiť v hotovosti cestovné náhrady v rozhodnom období v celkovej sume 6.675,14 eura (str. 14 ZP), pričom práve táto spoločnosť si zaobstarala na finančný lízing motorové vozidlo, ktoré využíval bývalý manžel navrhovateľky aj na cestu za synom z Bratislavy do Piešťan a späť, čo možno vyvodiť z vydarenia povinného na pojednávaní dňa 5.3.2019 (č. I. 275 súdneho spisu, str. 4 zápisnice) aj z vyjadrenia jeho právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 13.12.2023 (str. 10 zápisnice, č. I. 791 súdneho spisu). Okrem príjmu z podnikania a cestovných náhrad prijal bývalý manžel navrhovateľky v období od 24.10.2017 do 31.12.2017 ostatné osobné príjmy (dary, vratky) v sume 1.200,- eur, v roku 2018 ostatné osobné príjmy (dary, vratky) v sume 8.568,69 eura a v období od 1.1.2019 do 7.7.2019 ostatné osobné príjmy

(dary, vratky) v sume 4.647,47 eura (str. 22 ZP), teda ostatné príjmy (dary, vratky) v rozhodnom období spolu 14.416,86 eura. Pokiaľ by súd nevykonával znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonómia a manažment za účelom zistenia skutočných príjmov bývalého manžela navrhovateľky z podnikania a z účasti v spoločnostiach DAVANITA s. r. o. a z účasti spoločnosti DAVANITA s. r. o. v spoločnosti EUROPA REAL s.r.o., tak by nedisponoval s informáciou, že okrem príjmu zo živosti v sume cca 700,- eur v čistom, poberal za rozhodné obdobie (20 a 1/2 mesiaca) v hotovosti od spoločnosti DAVANITA s. r. o. cestovné náhrady celkovej sume 6.675,14 eura (čo pri období 20 a 1 mesiaca predstavuje cca 325,- eur/mesiac) a ostatné osobné príjmy (dary, vratky) v celkovej sume 14.416,86 eura, čo predstavuje cca 703,- eur mesačne. V neprospech bývalého manžela navrhovateľky bola aj tá skutočnosť, že tento nemal oddelený podnikateľský účet od súkromného účtu. K príjmom zo strany jeho rodičov a brata konajúci súd poznamenáva, že bývalý manžel navrhovateľky sám nevedel súdu objasniť, či všetky tieto príjmy sú darmi, k čomu súd zdôrazňuje, že pokiaľ by aj boli darmi, sú rovnako príjmami bývalého manžela navrhovateľky.

81. Súd pri rozhodovaní o manželskom výživnom zohľadnil nielen čistý príjem bývalého manžela navrhovateľky zo živosti v sume 700,- eur mesačne, ale aj prijaté cestovné náhrady v hotovosti v celkovej sume 6.675,14 eura, čo predstavuje cca 325,- eur mesačne za rozhodné obdobie, ako aj ostatné osobné príjmy v celkovej sume 14.416,86 eura, čo predstavuje cca 703,- eur mesačne. Príjem menovaného v rozhodnom období teda predstavoval mesačne: 700,- eur v čistom zo živosti + 325,- cestovné náhrady v hotovosti + 703,- eur titulom ostatných osobných príjmov (dary, vratky), a jeho reálny príjem bol cca 1.025,- eur + 703,- eur titulom osobných príjmov, ktoré, ak by podliehali zdaneniu a povinným odvodom, by mohli predstavovať cca 490,- eur, a teda reálne mohol dosahovať (a zrejme aj dosahoval) príjem cca 1.515,- eur mesačne. K vyplateným cestovným náhradám a ostatným osobným príjmom súd dodáva, že ani súd, ani znalkyňa, netvrdia, že by tieto príjmy neboli riadne vykázané alebo že by menovanému zo zákona nepatrili. V rozhodnom období býval manžel navrhovateľky sám vo vlastnom byte v B., v mestskej časti Q. F., za ktorý platil v rozhodnom období zálohové platby, vrátane internetu, a alikvotnej časti dane z nehnuteľnosti, cca 182,- eur mesačne.

82. Znalkyňa Ing, Šefčíková, PhD. na str. 21 ZP č. 3/2021 skonštatovala výrazný pokles v príjmoch menovaného za obdobie rokov 2018 a 2019 s konštatovaním, že príčiny tohto poklesu nie sú známe, že môžu mať osobný charakter podnikateľa, ale môže ísť aj o objektívne príčiny. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že skutočné príčiny poklesu v príjmoch menovaného v rokoch 2018 a 2019 sú známe iba bývalému manželovi navrhovateľky. Úlohou súdu nie je polemizovať o tom, či ide o objektívne alebo o subjektívne príčiny. Nemožno mať však pochybnosti o tom, že menovaný reálne cestoval za maloletým synom v rozhodnom období 3 x týždenne z B. do X. a späť, že s navrhovateľkou majú doposiaľ vyhrotené vzťahy, a že jednotlivé súdne konania, ktorých je bývalý manžel navrhovateľky účastníkom, predovšetkým tie, ktoré sa týkajú úpravy rodičovských práv k spoločnému maloletému Z., ho mohli ovplyvňovať do tej miery, že sa nemohol riadne sústrediť na výkon svojho podnikania, teda tak, ako pred odchodom navrhovateľky zo spoločnej domácnosti. Vyšší príjem v roku 2017 mohol predstavovať príjem už zrealizovaných zákazok.

83. Bývalý manžel navrhovateľky preukázal síce súdu, že jeho rodičia mu mesačne prispievali sumami 400,- eur až 800,- eur mesačne, avšak nevedel sa vyjadriť k právnomu dôvodu týchto mesačných plnení, uviedol iba, že asi tieto peniaze potreboval. Tvrdenie bývalého manžela navrhovateľky o jeho neuhradenom záväzku vlastným rodičom z pôžičky v neuhradenej sume 54.290,- eur nielenže nebolo dokazovaním preukázané, ale nebolo ani relevantné pre rozhodnutie o manželskom výživnom za rozhodné obdobie, keďže samotný bývalý manžel navrhovateľky, sa vyjadril, že rodičia mu povolili odklad splátok pôžičky od roku 2016, a že túto nesplácal po celé rozhodné obdobie. Na túto pôžičku by nebolo spravodlivé prihliadať v tomto konaní o to viac, že mala byť bývalému manželovi navrhovateľky poskytnutá pred uzatvorením manželstva s navrhovateľkou.

84. Obaja účastníci v priebehu konania viackrát vzájomne poukazovali na agresivitu, hrubosť či nevhodné správanie druhého z nich. Tvrdenia navrhovateľky o tom, že ju jej manžel psychicky a fyzicky týral, neboli v tomto konaní preukázané, keďže aj sama počas výsluchu v tomto konaní predniesla súdu, že sama psychickú pomoc nevyhľadala, pretože ju nepotrebovala, a nepripúšťala by ani možnosť zotrvať v spoločnej domácnosti s vtedajším manželom, ak by tento splnil jej požiadavky ňou kladené ešte pred jej odchodom zo spoločnej domácnosti. Nevhodné a výbušné správanie navrhovateľky k maloletému Z., na ktoré poukazoval bývalý manžel navrhovateľky, ktoré bolo predmetom vyšetrovania, bolo predmetom

iného konania, konkrétne konania vedeného Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 9P/38/2020, v ktorom už rozhodol súd právoplatne o zverení maloletého Z. so striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. V spomínanom konaní vykonal súd aj znalecké dokazovanie znalkyňou z odvetvia psychológia, ktorá na účely vyhotovenia znaleckého posudku si pribrala konzultanta z odvetvia psychiatria, pričom súdom ustanovená znalkyňa sa sčasti zaoberala predmetnými nahrávkami, pričom na základe záverov znaleckého dokazovania a návrhu kolízneho opatrovníka zveril súd maloletého Z. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Obsahom spomínaných nahrávok o vulgárnom správaní k maloletému Z. sa pritom nezaoberal v rozsudku ani súd prvej inštancie, ani odvolací súd. Tieto nahrávky mohli mať pritom výrazný vplyv predovšetkým pre rozhodnutie súdu v konaní o úprave rodičovských práv k maloletému dieťaťu, a nie v konaní o určenie manželského výživného.

85. Žiadnym spôsobom nebolo v tomto konaní preukázané ani tvrdenie bývalého manžela navrhovateľky, že táto s ním vstúpila do manželského zväzku iba za účelom splodenia potomka, k čomu súd poznamenáva, že účastníci uzatvorili manželstvo po predchádzajúcej 2-ročnej známosti, a maloletý Z. sa narodil 5 mesiacov po uzatvorení manželstva, a teda, v čase uzatvorenia manželstva už bola navrhovateľka tehotná, čo vyplýva aj z jej z návrhu na rozvod manželstva, o ktorom rozhodol Okresný súd Bratislava I. Účelom manželstva je pritom aj založenie rodiny, a nemožno preto nikomu vyčítať, že má záujem mať potomka s osobou, s ktorou uzatvára manželstvo. Na účely rozhodnutia o výške manželského výživného je podstatné, ktorý z manželov sa stará o domácnosť a ktorý sa stará o spoločné deti. Iba celkom výnimočne môže mať na určenie výživovacej povinnosti vplyv príčina, pre ktorú manželia spolu nežijú, ak by priznanie výživného v tejto súvislosti bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 ZR). Ťažké vyrovnanie sa s rozpadom manželstva alebo a s nemožnosťou vídavať vlastné dieťa každý deň jedným z manželov alebo nechota, resp. nevôľa niektorého z manželov zotrvať v manželskom zväzku, v ktorom sa cíti nepohodlne, a nevidí možnosť nápravy narušených vzťahov medzi manželmi, hlavne po opakovaných stretnutiach manželov pred psychológom, nemožno vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Ničím nepodložené tvrdenia bývalého manžela navrhovateľky, že manželka od neho účelovo odišla do X., čo mala mať naplánované aj s jej rodičmi, čo považoval za rozpor s dobrými mravmi, pre ktoré by súd nemal priznať navrhovateľke manželské výživné, konajúci súd poznamenáva, že nebolo preukázané, že by už v čase uzatvárania manželstva plánovala navrhovateľka svojho manžela opustiť so zámerom, aby mohla od neho potom žiadať okrem výživného na dieťa aj manželské výživné. Čestné prehlásenia susedov účastníkov konania a čestné prehlásenie dlhoročného kamaráta a kolegu bývalého manžela navrhovateľky o ich dojme fungujúceho manželstva účastníkov konania, nie sú dôkazom o účelovom a bezdôvodnom opustení spoločnej domácnosti navrhovateľkou za trvania ich manželstva, pretože skutočné príčiny rozvratu manželstva sú známe iba samotným manželom, prípadne môžu byť známe aj ich deťom, pokiaľ nie sú veľmi útleho veku.

86. Skutočnosť, že bývalý manžel navrhovateľky netušil, že ich manželstvo neplní svoju funkciu, že vzájomné hádky považoval iba za prechodnú krízu, je jeho subjektívnym vnímaním fungovania, resp. nefungovania ich manželstva. Ak aj odchod navrhovateľky považoval za prekvapujúci, k tomu súd dodáva, že v nefunkčných manželstvách zvykne dochádzať k opusteniu spoločnej domácnosti jedným z manželov. Nemožno vyčítať navrhovateľke, že sa odsťahovala do X., odkiaľ pochádza, kde má svojich rodičov, čím aj ušetrila na nákladoch na bývanie, a rodičia jej pomohli aj so starostlivosťou o maloletého syna. Nemožno nútiť navrhovateľku zotrvať v B., kde sú vyššie náklady na živobytie, kde navrhovateľka nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, ani tam nepracuje, ani tam maloletý nenavštevoval predškolské zariadenie. Rodič nemá zákonnú povinnosť zostať bývať v tom meste, v ktorom býva druhý z rodičov spoločného dieťaťa. Je síce pravdou, že pre zdravý dobrý vzťah dieťaťa s oboma rodičmi je vhodnejšie, ak by to sa mohlo stretávať so svojimi rodičmi kedykoľvek, čo však pri účastníkoch tohto konania je viac-menej vylúčené, keďže títo opakovaním podávajú proti sebe navzájom návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia, návrhy na zmenu rodičovských práv, podali na seba aj trestné oznámenia a navrhovateľka podala aj návrh na výkon rozhodnutia. Účastníci konania nedokážu spolu konštruktívne a vecne komunikovať, čo je predovšetkým na úkor ich spoločného maloletého dieťaťa, čo bolo hlavným dôvodom nariadenia výchovného opatrenia obom rodičom rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/38/2020-730 zo dňa 27.10.2022. Konajúci súd opätovne poznamenáva, že úprava a výkon rodičovských práv k maloletému dieťaťu nie sú predmetom tohto konania (o určenie manželského výživného).

87. Náklady manžela navrhovateľky na benzín na cestu z B. do X. a späť viackrát týždenne vo výške cca 200,- eur, 250,- eur až 300,- eur mesačne sú výdavkami súvisiacimi so stykom s maloletým synom, a súd

ich zohľadňuje pri určovaní výživného na dieťa, a nie pri rozhodovaní manželskom výživnom. Pokiaľ by navrhovateľka zostala bývať v B., jej náklady na bývanie v B. boli výrazne vyššie, než sú výdavky jej bývalého manžela na benzín na cestu do X. a späť za synom. Nemožno predsa spravodlivo požadovať od matky dieťaťa, aby zostala v spoločnej domácnosti s otcom dieťaťa iba preto, aby nemala náklady na bývanie, keďže zotrúvanie v manželskom alebo partnerskom vzťahu, ktoré nevyhovuje jednému z manželov alebo partnerov, by malo výrazne negatívny vplyv nielen na ich spoločné dieťaťa, ale aj na samotných rodičov dieťaťa. V súvislosti s nákladmi na benzín nemohol súd ponechať nepovšimnuté závery vykonaného znaleckého dokazovania, podľa ktorého vyplatila spoločnosť DAVANITA s. r. o. bývalému manželovi navrhovateľky cestovné náhrady v hotovosti v celkovej sume 6.675,14 eura v rozhodnom období, pričom za maloletým cestuje s práve s autom spoločnosti DAVANITA s. r. o., čo možno vyvodiť aj z jeho z vydarenia na pojednávaní dňa 5.3.2019 (č. I. 275 súdneho spisu, str. 4 zápisnice) aj z vyjadrenia jeho právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 13.12.2023 (str. 10 zápisnice, č. I. 791 súdneho spisu). Povinný mal teda pokryté náklady na cestovné cestovnými náhradami, ktoré mu boli vyplatené v hotovosti spoločnosťou DAVANITA s. r. o. v sume v priemere 325,- mesačne. Pokiaľ by aj cestovné náhrady neboli vyplatené bývalému manželovi navrhovateľky za cesty za synom z B. do X. a späť, znaleckým dokazovaním bola preukázaná celková suma vyplatených cestovných náhrad v hotovosti, a predstavujú jeho príjem. Rovnako menovanému nikto nevyčíta, že cestu za synom a späť mohol využiť aj za účelom pracovného stretnutia, čo však nie je predmetom tohto konania. Na účely tohto konania bolo rozhodné zistenie, že okrem vykázaného príjmu zo živnosti si prevzal bývalý manžel navrhovateľky v hotovosti aj cestovné náhrady vyplatené mu spoločnosťou DAVANITA s. r. o.

88. Pri rozhodovaní o výške manželského výživného za rozhodné obdobie neaplikoval súd ust. § 63 ods. 1 ZR, a teda nevychádzal zo zákonnej fikcie, že výška priemerného mesačného príjmu povinného z vyživovacej povinnosti predstavuje 20-násobok životného minima, ako to navrhovala navrhovateľka. Citované ustanovenie sa vzťahuje totiž na vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, čo vyplýva zo systematiky Zákona o rodine, hoci na účely spravodlivého rozhodnutia v niektorých prípadoch by bola prípustná aj analogická aplikácia tohto ustanovenia na iné druhy vyživovacej povinností. Predmetné ustanovenie je možné použiť nielenže primárne pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ale predovšetkým iba vtedy, ak rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, nepredloží súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov. V danom prípade však bývalý manžel navrhovateľky predložil súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov (daňové priznania, účtovné závierky, výpisy z účtu zálohový predpis bytového družstva a pod.), pričom jeho účtovné podklady mala k dispozícii aj súdom ustanovená znalkyňa za účelom posúdenia dosahovaných príjmov bývalého manžela navrhovateľky z podnikania za rozhodné obdobie.

89. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že návrh o určenie manželského výživného je sčasti dôvodný, pretože pri tomto duhu vyživovacej povinnosti je oprávneným ten z manželov, ktorého životná úroveň je nižšia, než životná úroveň druhého manžela, resp. ak mu druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby ich úroveň bola zásadne rovnaká. Povinným je druhý manžel. Táto vyživovacia povinnosť je kladným vyjadrením manželskej ekonomickej solidarity. Jedinou výnimkou, pre ktorú by bolo možné nepriznať oprávnenému právo na výživné, by bol rozpor s dobrými mravmi podľa § 75 ods. 2 ZR, ktorý v danom prípade súd nezistil, napriek vytrvalej snahe bývalého manžela preukázať existenciu konania navrhovateľky v rozpore s dobrými mravmi, avšak takéto konanie navrhovateľky nebolo preukázané. K tomu súd poznamenáva, že manželka má právo opustiť manžela, pokiaľ manželka zastáva názor, že ich manželstvo neplní svoj účel, že sa v ňom cíti nepohodlne. Nespokojná manželka má právo vycestovať za svojimi rodičmi, ktorí jej pomôžu finančne, s bývaním, aj v starostlivosti o maloletého syna, ak sama nemá veľa možností bývať za výhodných finančných podmienok v B.. Skutočnosť, že zmenila trvalý pobyt maloletého bez súhlasu otca, a že mu zmenila aj lekára, sama osebe nie je takým konaním v rozpore s dobrými mravmi, pre ktoré by jej nemal súd priznať manželské výživné, pretože je veľký predpoklad, že by aj tak odcestovala navrhovateľka k svojim rodičom do X.. Bývalý manžel navrhovateľky sa snažil poukázať na psychickú agresivitu a nevhodné správanie navrhovateľky k maloletému synovi, čo vyhodnotil súd aj v tzv. poručenskom konaní sp. zn. 9P/38/2020 tak, že zveril maloletého syna obom rodičom do striedavej osobne starostlivosti, a teda, súd nemal za to, že by boli dané dôvody pre vylúčenie styku navrhovateľky s dieťaťom. Vzďialenosť medzi B. a X. mohla byť na ujmu častého stretávania sa otca s maloletým, od čoho nemožno vyvodiť povinnosť matky dieťaťa zotrvať v meste, v ktorom býva druhý rodič spoločného dieťaťa. Skutočnosť, že náklady na cestu do X. a späť hradil iba otec dieťaťa, a nesúvisí s týmto konaním, nehovoriac o tom, že príjem matky v rozhodnom období bol oveľa nižší než príjem otca. Súd považuje

za potrebné zdôrazniť, že pokiaľ bývalý manžel navrhovateľky tvrdil, že mal zvýšené náklady spojené s cestovaním za synom, že aj preto nemohol riadne vykonávať svoju podnikateľskú činnosť, nič mu nebránilo cestovať hromadnou dopravou, kedy by jeho náklady boli výrazne nižšie. Pokiaľ ide o stratu času spojenú s cestovaním za synom, k tomu súd dodáva, a že ako podnikateľ si mohol, a aj môže, rozvrhnúť svoj pracovný čas, a pracovať v čase, kedy nie je so synom alebo kedy tento spí, alebo je v predškolskom zariadení, keďže ide o malé dieťa- Dokazovaním bolo navyše preukázané, že už od narodenia syna Z. odchádzal bývalý manžel navrhovateľky z kancelárie relatívne skoro (okolo druhej, tretej hodine - vyplýva to z čestného vyhlásenia X. Q., kolegu a dlhoročného kamaráta bývalého manžela navrhovateľky), a napriek tomu dokázal bývalý manžel navrhovateľky úspešne podnikáť.

90. Manželia majú zo zákona vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Keďže dokazovaním neboli preukázané tvrdenia bývalého manžela navrhovateľky o tom, že by priznanie manželského výživného navrhovateľke by bolo v rozpore s dobrými mravmi, zohľadnil súd skutočnosť, že príjem navrhovateľky bol výrazne nižší než skutočný príjem jej vtedajšieho manžela. Príjem navrhovateľky v rozhodnom čase predstavovali iba štátne sociálne dávky (rodičovský príspevok + prídavok na dieťa) v celkovej sume neprevyšujúcej 239,- eur mesačne a výživné na maloletého zo strany bývalého manžela v sume 150,- eur mesačne. Navrhovateľka sa po celé rozhodné obdobie starala o výchovu spoločného maloletého syna, ktorý jej aj bol v danom čase zverený do jej starostlivosti. Navrhovateľka nemala výrazné náklady na bývanie, keďže bývala, a doposiaľ býva pri svojich rodičoch. Bývalý manžel navrhovateľky v danom čase býval sám, a vykazoval príjem zo živnosti v sume cca 700,- eur v čistom mesačne, a znaleckým odkazovaním mal súd za preukázané, že okrem toho, mu spoločnosť DAVANITA s. r. o. vyplatila v hotovosti cestovné náhrady celkom 6.675,14 eura, čo predstavuje v priemere 325,- eur mesačne + v priemere 703,- eur/mesiac titulom ostatných osobných príjmov (dary, vratky) z celkovej sumy ostatných osobných príjmov (dary, vratky) v sume 14.416,86 eura za rozhodné obdobie. Reálny príjem bývalého manžela navrhovateľky v rozhodnom období pritom bol v priemere 700,- eur v čistom zo živnosti + 325,- eur cestovné náhrady v hotovosti + 703,- eur titulom ostatných osobných príjmov, ktoré, ak by podliehali zdaneniu a povinným odvodom, by mohli predstavovať cca 490,- eur, a teda reálne domohol menovaný dosahovať (a zrejme aj dosahoval) skutočný príjem v priemere 1.515,- eur mesačne v čistom.

91. Graf vytlačený z internetovej stránky www.finstat.sk bývalým manželom na podporu tvrdenia, že DAVANITA s. r. o. je na finančnom riaditeľstve hodnotená ako veľmi spoľahlivý daňový subjekt, ktorým chcel poukázať zisky a tržby spoločnosti DAVANITA s. r. o. za obdobie rokov 2014 a 2020, nemal v tomto konaní žiadnu výpovednú hodnotu, keďže znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že ani spoločnosť DAVANITA s. r. o., ani EUROPA REAL s.r.o. nevyplácali svojim spoločníkom žiadny podiel na zisku, a ich príjmy a výdavky preto neboli v danom prípade na účely tohto konania relevantné, s výnimkou vyplatených cestovných náhrad bývalému manželovi navrhovateľky spoločnosťou DAVANITA s. r. o.

92. Súdu sú dobre známe náklady spojené s bývaním, na stravu, ošatenie a starostlivosť o maloleté dieťa v rozhodnom období v Piešťanoch aj v Bratislave. Pri rozhodovaní o určení manželského výživného neprepočítaval súd každú položku výdavkov uvádzanú účastníkmi konania. Výdavky na maloleté dieťa nie sú predmetom tohto konania, preto sa súd nimi podrobne nezaoberal. K nákladom oboch účastníkov súd poznamenáva, že ošatenie a obuv si nemusí kupovať dospelý človek každý mesiac, výdavky „iné“ sa považujú za neurčité, nekonkrétne, ktoré nemôže súd zohľadniť v súdnom konaní. K zvýšeným nákladom povinného na benzín sa súdu sa súd už vyjadril, že tieto náklady sú zohľadňované pri určení výživného na dieťa, navyše, bývalému manželovi navrhovateľky boli v rozhodnom období vyplatené spoločnosťou DAVANITA s. r. o. cestovné náhrady celkovej sume 6.675,14 eura v rozhodnom období, čo je v priemere 325,- eur mesačne.

93. Keďže výživné pre plnoleté osoby možno priznať najskôr od začatia konania, súd sa nezaoberal príjmami, výnosmi z podnikania a životnou úrovňou účastníkov konania počas celého ich manželstva, ale zameriaval sa iba na obdobie od narodenia maloletého Nika v roku 2017 až do právoplatnosti rozsudku o rozvode ich manželstva, aby vedel porovnať životnú úroveň oboch manželov na účely rozhodovania o ich vzájomnej vyživovacej povinnosti. Dokonca aj znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že príjmy manžela navrhovateľky z podnikania sa počas rozhodného obdobia výrazne znižovali, čo však neznamená, že jeho príjem zo živnosti bol iba 700,- eur v čistom, ako tvrdil, pretože znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že poberal v hotovosti aj cestovné náhrady od spoločnosti DAVANITA

s. r. o., v priemere 325,- eur mesačne, a mal aj ostatné osobné príjmy (vratky, dary) vo výške v priemere 490,- eur mesačne, ak by tieto mali byť predmetom odvodov a zdanenia. Súd preto vychádzal z priemerného príjmu bývalého manžela navrhovateľky vo výške 1.515,- eur mesačne, a z príjmu navrhovateľky v rozhodnom období vo výške cca 239,- eur mesačne + výživné v sume 150,- eur mesačne na výživu maloletého Z..

94. Pre rozhodnutie o manželskom výživnom vychádzal súd z príjmov bývalého manžela navrhovateľky, zistených znaleckým dokazovaním. Nevychádzal teda z navrhovateľkou tvrdeného príjmu vo výške 2.000,- eur čistom, keďže táto sama nemala počas manželstva prístup k účtom svojho manžela, a z výpisov z účtu, ktoré boli predložené súdu, príjmy z podnikania v sume 2.000,- eur v čistom neboli zistené. Súd mal za to, že celkové príjmy menovaného v rozhodnom období boli 700,- eur v čistom zo živnosti + ostatná príjmy v priemere 1028,- eur mesačne (325,- eur cestovné náhrady v hotovosti + 703,- eur ostatné osobné príjmy bez zdanenia), resp. 815,- eur (325,- + 490,- eur - ostatné osobné príjmy v prípade povinných odvodov a zdanení), t. j. reálny príjem menovaného v rozhodnom období bol minimálne 1.515,- eur, a pokiaľ ostatné osobné príjmy (dary, vratky) nie sú predmetom povinných odvodov a zdanení, tento príjem by bol v priemere 1.728,- eur mesačne. Suma celkového čistého príjmu 1.515,- eur mesačne (vrátane cestovných náhrad a ostatných plnení) pritom korešponduje s čistou mzdou, ktorú môže poberať architekt v pracovnom pomere, čo je porovnateľné s inzerátmi o pracovných ponukách, predloženými súdu navrhovateľkou.

95. Príjem bývalého manžela spolu s ďalšími plneniami prijatými v rozhodnom období tak prevyšoval príjem navrhovateľky minimálne o 1.276,- eur, keďže súdu nie je zrejmé, či ostatné osobné príjmy (dary, vratky) podľa znaleckého posudku ešte podliehajú zdaneniu a povinným odvodom; pokiaľ nepodliehajú, tento rozdiel v príjmoch by bol vyšší, predstavoval by rozdiel v sume 1.489 eur mesačne. Nakoľko v rozhodnom období mala navrhovateľka právo na rovnakú životnú úroveň, akú mal jej manžel, určil súd navrhovateľke manželské výživné v súlade s rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trnave, podľa ktorej, súhrn všetkých vyživovacích povinností by mal predstavovať 20-30 % čistého príjmu povinného z vyživovacej povinnosti, s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu. Súd preto určil bývalému manželovi navrhovateľky povinnosť prispievať na výživu manželky sumou 200,- eur mesačne (I. výrok), ktorá suma korešponduje so sumami manželského výživného, priznávanými súdmi za rozhodné obdobie. Táto suma výživného spolu s výživným 150,- eur mesačne na maloletého Z. v danom čase predstavuje pritom asi 23 % čistého reálneho príjmu a iných prijatých plnení bývalého manžela navrhovateľky v rozhodnom období (vychádzajúc zo sumy minimálneho príjmu a prijatých plnení v priemere 1.515,- eur mesačne, podľa záverov znaleckého dokazovania, prihliadnuc na možné zdanenie a odvody). Súdom určená suma manželského výživného spolu s výživným na maloletého, aj v prípade, ak by nebral do úvahy dary a vratky v rozhodnom období, by predstavovala cca 30 % príjmu bývalého manžela navrhovateľky, ak by súd vychádzal z príjmu 700,- eur netto + 325,- eur náhrad cestovného mesačne. Súd dodáva, že zvýšené náklady na pohonné hmoty na dopravu za maloletým Nikom boli zohľadnené už v inom konaní, pri určovaní výživného na maloletého Nika v rozhodnom období, v ktorom konaní vzal súd do úvahy aj skutočnosť, že v rozhodnom čase zabezpečovala navrhovateľka ako matka úhradu nákladov na oblečenie, obuv či na ďalšie potreby maloletého Z., napr. lieky.

96. Nakoľko manželstvo účastníkov konania zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode ich manželstva počas tohto konania, celé súdom určené manželské výživné je už dlhým výživným, a preto ho bolo možné vyčíslieť presnou sumou vypočítanou za obdobie od začatia konania, t. j. od 24.10.2017, až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode ich manželstva, t. j. do 7.7.2019, čo je obdobie 20 mesiacov a 15 dní, za ktoré obdobie patrí navrhovateľke manželské výživné v sume vypočítanej ako: výživné za 8 dní/ z 31 v mesiaci 10/2017 v zodpovedajúcej sume 51,61 eura + výživné za 20 mesiacov (od 11/2017 do 6/2019) po 200,- eur/mesiac v zodpovedajúcej v sume 4000,- eur + výživné za 7 dní/z 31 dní v mesiaci 7/2019 v zodpovedajúcej sume 45,16 eura, dlžné výživné za celé rozhodné obdobie spolu vo výške 4.096,77 eura. (II. výrok), ktoré umožnil súd bývalému manželovi navrhovateľky zaplatiť v splátkach v súlade s § 217 ods. 2 CSP, pod hrozbou straty výhody splátok podľa § 232 ods. 4 CSP.

97. V rozsahu prevyšujúcom súdom určenú povinnosť D.. T.. L.R. Z. prispievať na výživu navrhovateľky manželským výživným súd návrh na určenie manželského výživného zamietol (III. výrok).

98. Súd nevykonával dokazovanie výsluchmi svedkov, keďže ich totožnosť nebola súdu ani dodatočne oznámená, nevykonával ani výsluch maloletého syna, vzhľadom na jeho nízky vek, ktoré dôkazné prostriedky navrhoval bývalý manžel navrhovateľky, keďže vykonanie týchto dôkazov nepovažoval súd za potrebné pre zistenie skutočného stavu v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o manželskom výživnom. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že predmetom tohto konania nie je úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ale určenie manželského výživného medzi (už bývalými) manželmi. Z rovnakých dôvodov nevykonával súd dôkaz obsahom nahrávky o správaní navrhovateľky k dieťaťu, ktoré správanie bolo predmetom iného konania, a bolo sčasti zohľadnené a vyhodnocované aj v znaleckom posudku znalkyne PhDr. Martiny Piačkovej vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/38/2020, ktorý posudok bol doručený konajúcemu súdu aj v tomto konaní (o určenie manželského výživného). Konanie o úpravu rodičovských práv, ktorého predmetom bol aj obsah nahrávok o správaní sa matky k dieťaťu, vedené Okresným súdom Trnava ako nástupníckym súdom zaniknutého Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. PN-9P/38/2020, bolo právoplatne skončené v časti zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a teda súd nevyhodnotil konanie navrhovateľky k maloletému Z. ako nebezpečné, ohrozujúce jeho zdravý psychický vývin. Ďalej nevykonával súd dokazovanie ani obsahom znaleckého posudku č. PPZ-KEU-BA-EXP-2022/6738 Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, preukazujúceho autenticitu nahrávok o správaní navrhovateľky k maloletému Z., pretože tieto boli predmetom vyšetrovania, a týkali sa vzťahu matky k dieťaťu, súd ich mohol vziať do úvahy v konaní o úprave rodičovských práv k dieťaťu, a nie v tomto konaní, predmetom ktorého je určenie manželského. Navyše, správanie navrhovateľky k maloletému na predmetných zvukových nahrávkach bolo posudzované aj v znaleckom posudku v konaní sp. zn. 9P/38/2020, s obsahom ktorého sa konajúci súd (vo veci manželského výživného) oboznámil, na základe ktorého znaleckého posudku zveril Okresný súd Piešťany súd maloletého Nika v konaní sp. zn. 9P/38/2020 do striedavej starostlivosti oboch rodičov.

99. Ďalšie argumenty účastníkov konania považoval konajúci pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu účastníkov konania už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, konajúci súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

100. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

101. Podľa § 58 ods. 1 a 2 CMP, (1) o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O nároku štátu na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania štátu môže súd rozhodnúť samostatným uznesením aj po vydaní rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

102. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

103. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

104. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

105. V mimosporovom konaní, a teda aj v konaní o určenie manželského rozhoduje súd o povinnosti nahradiť trovy konania (s výnimkou trov štátu) iba na návrh (§ 57 CMP), pričom platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (§ 52 CMP). Nakoľko návrh na rozhodnutie o trovách konania bol podaný, súdu neostávalo nič iné, iba rozhodnúť, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (IV. výrok). Civilný mimosporový poriadok v zásade iný výrok o trovách konania

nepripúšťa. Z tejto zásady existujú zákonné výnimky, na ktoré nevidel súd v danom prípade dôvod, keďže nemal za to, že by priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov konania podľa § 55 CMP, malo byť s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé o to viac, že účastníci mali vo veci rovnaký úspech, keďže z navrhovanej sumy výživného 400,- eur mesačne priznal súd navrhovateľke manželské výživné v sume 200,- eur mesačne, a teda účastníci mali vo veci úspech každý v rozsahu po 50 %.

106. Podľa § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

107. Podľa čl. 4 ods. 1 ods. 2 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

108. V tomto konaní vznikli štátu trovy spojené so zaplatením znalečného v sume 432,44 eura z rozpočtových prostriedkov konajúceho súdu ustanovenej znalkyni Ing. Miriam Šefčíkovej, PhD. za podaný ZP č. 3/2021, o ktorom znalečnom rozhodol súd uznesením č. k. PN-22Pc/29/2017-762 zo dňa 13.9.2023. Keďže štátu vznikli v tomto konaní trovy spojené s vykonaním znaleckého dokazovania, zodpovedajúce sume zaplateného znalečného, vychádzajúc z čl. 4 ods. 2, § 259 CSP a § 58 CMP rozhodol súd týmto uznesením aj o nároku na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania štátu podľa pomeru úspechu účastníkov konania vo veci samej (§ 255 ods. 2 CSP), u každého v rozsahu po 50 %, preto považoval súd za spravodlivé uložiť obom účastníkom konania povinnosť nahradiť štátu trovy konania, každému v rozsahu po 50 %, teda každému v zodpovedajúcej sume 216,22 eura (výroky V. a VI. tohto rozsudku).

109. K povinnosti navrhovateľky nahradiť 50 % trov štátu konajúci súd iba pre úplnosť dodáva, že navrhovateľka bola v tomto konaní oslobodená od súdnych poplatkov, z ktorého dôvodu jej ani súd neuložil povinnosť zložiť preddavok na znalecké dokazovanie, keďže jej jediným príjmom v čase rozhodovania o nariadení znaleckého dokazovania boli štátne sociálne dávky (rodičovský príspevok a prídavky na dieťa) a výživné na maloletého syna platené jeho otcom (bývalým manželom navrhovateľky) vo výške 150,- eur mesačne. V čase vyhlásenia tohto rozsudku však už bola navrhovateľka zamestnaná v Materskej škole, na adrese J. X, X., a preto nevidel súd žiadny výnimočný dôvod pre nepriznanie náhrady trov štátu vo vzťahu k navrhovateľke. Aplikácia ust. § 257 CSP na nárok štátu na náhradu trov konania by predstavovala veľmi nespravodlivý zásah do jeho práv ako subjektu, ktorý iba zaplatil znalečné v konaní, v ktorom sám nie je stranou, a nejde pritom o taký druh konania, v ktorom zo zákona hradí trovy dôkazu štát.

110. K návrhu bývalého manžela navrhovateľky, aby navrhovateľka znášala trovy štátu v plnej výške, tvrdiac, že znalecké dokazovanie považoval za zbytočné, konajúci súd poznamenáva, že znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že bývalý manžel navrhovateľky v rozhodnom období nemal iba príjem zo živnosti v sume 700,- eur v čistom, ale že poberal aj iné plnenia v súvislosti s podnikaním, konkrétne cestovné náhrady v hotovosti od spoločnosti DAVANITA s. r. o., a že prijal aj ostatné osobné plnenia. Znalecké dokazovanie bolo v tomto konaní nevyhnutné na účely rozhodnutia o manželskom výživnom podľa skutočného príjmu bývalého manžela navrhovateľa, do ktorého bolo nevyhnutné zahrnúť aj iné plnenia ním poberané v rozhodnom období, o ktorých by nemal súd bez znaleckého dokazovania žiadnu vedomosť. O náhrade trov konania štátu rozhodol súd pritom podľa pomeru úspechu účastníkov v tomto konaní, a keďže bol rovnaký, zaviazal oboch účastníkov k povinnosti nahradiť trovy štátu v rovnakom rozsahu tak, ako je uvedené vo výrokoch V. a VI. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Trnava do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v písomnom vyhotovení.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 62 ods. 2, § 65 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.